STRIPWEEKBLAD

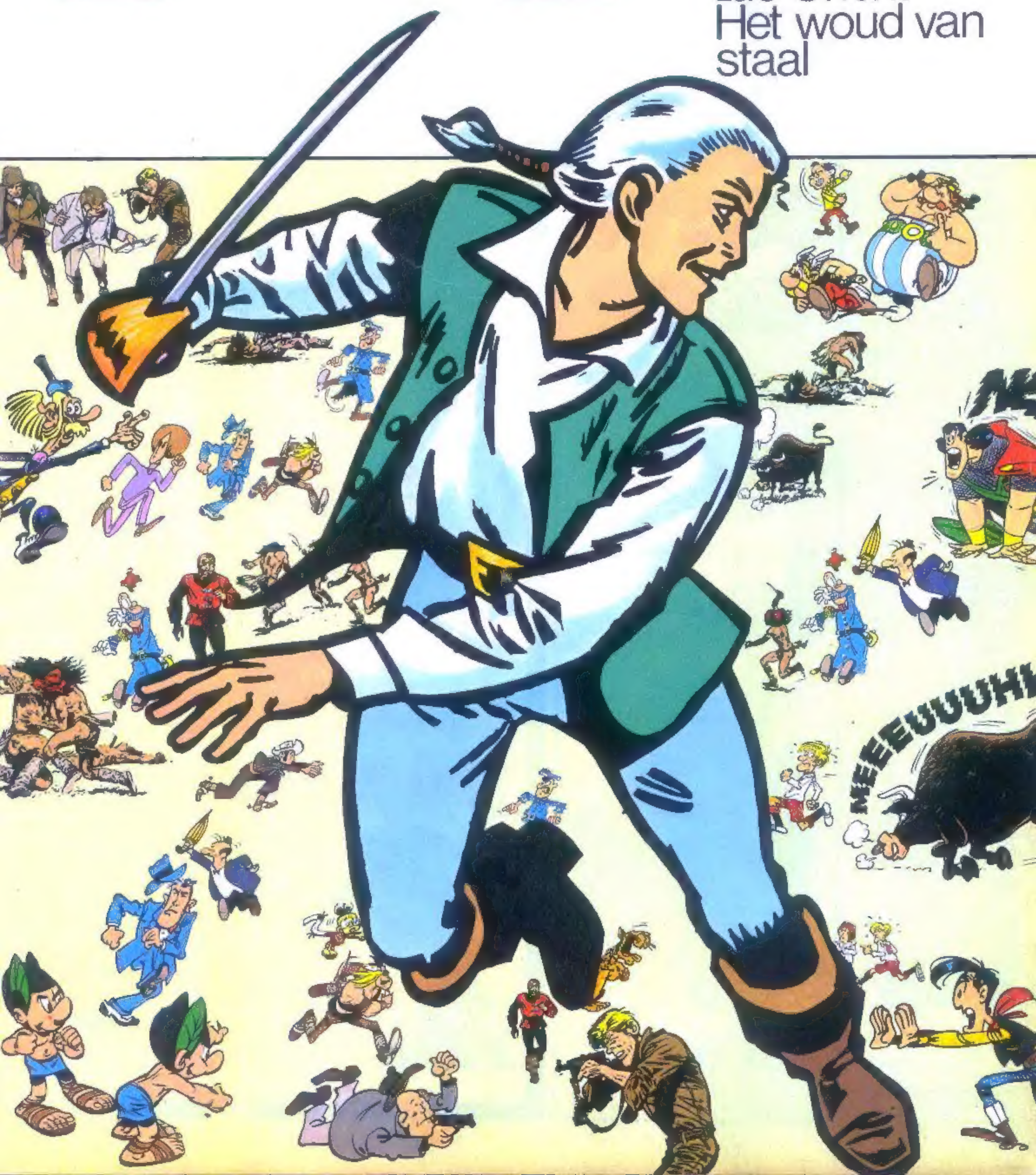
pep

nr. 47 * 13/19 nov. 1971
prijs 65 cent

NIEUW!

Roodbaard
De schat

Luc Oriënt
Het woud van staal

Post voor pep

postbus 497
Amsterdam

DEZE WEEK
Luc Orient

BETTY BOOP

Nadenken

Hoe zou u het vinden als er een stripverhaal door de abonnees zelf getekend in Pep kwam? En wanneer komen die veel gevraagde affiesjes nou eens? U zegt wel telkens „we zullen erover nadenken" en „het is niet zo'n gek idee" maar dan vind ik (en anderen ook wel) dat u ook wel te lang over goeie ideeën kunt nadenken. Zult u er nog 'ns over nadenken?

P. Woudberg, Venlo

Als je affiesjes van stripfiguren bedoelt, dan zijn we er inderdaad nog over aan het nadenken. Stuur je eigen werk maar op.

Smoesjes

Pep is een kei van een blad! Maar waar blijft nu de foto van Floris die beloofd is op 27 april, 1970????? En geen smoesjes, hij is weer op het scherm!

Anneke de Jong, Strijen

Wij verkopen geen smoesjes. Florisje Klorisje stond in Pep 45, pagina 44/45.

Volgende week:

DICK TRACY

is een uitgave van
DE GEILLUSTREERDE PERS N.V.
Stadhouderskade 85
Amsterdam.
Postbus 497.

Vergelijking

Ik vind het gewoon belachelijk dat vele jongens en meisjes met verhaaltjes aankomen zoals: „Ravian en Rik Ringers vind ik niet goed, daar moet iets anders voor komen," enz. Ik vind dat je strips moet vergelijken met b.v kranten. Elke krant heeft een eigen gezicht en karakter, ieder mens kan een krant kopen die hij goed vindt (om politieke of andere redenen). Zo is het ook met strips. Staat een strip je niet aan, dan lees je hem niet. Vind je een strip leuk, dan lees je hem wel. Er is in Pep een verscheidenheid aan strips die ik waardeer en zo kan iedereen zijn eigen standpunt ten aanzien van een strip innemen.

J. Derksen, Maastricht

Juist door die verscheidenheid gaat je vergelijking met kranten niet helemaal op, maar verder heb je wel gelijk. We zouden strips liever willen vergelijken met de broodjes in een broodjeswinkel.

Walgelijk

Mijn mening over uw blad is: steengoed, hipperdeblits, flitsend. Maar... in Pep 39 kwam Rob Palland er bij. En dan zeg ik niet: „welkom", want heus waar, beste Pep, ik vind Rob Palland een walgelijke kerel! De allerbeste figuren zijn volgens mij: als eerste Luc Oriënt en dan Engelbert, dan Bandoneón (speelt hij nog steeds op zijn gitaar?) en daarna Ravian en Grote Pyr.

Berend Belder, Amsterdam

Rob Palland is steengoed, hipperdeblits en flitsend.

Ergeren

In Pep 37 heeft een zekere Rob Thie kritiek op mensen die zeuren over dit moet erin en dat moet eruit. Maar nu begint hij zelf te zeuren dat de brievenrubriek eruit moet. Het lijkt me het beste dat de Pep-redactie zelf beslist wat er moet komen. Laat de critici maar kritiseren, altijd leuk om je aan te ergeren.

Bert Pors, Ter Apel

Mens erger je niet.

Hulde

Hulde, hulde en nog eens hulde voor Pepspotter in Pep 38. En het is vooral zo leuk als je de bladzijde omslaat en die (sportieve) Wim van Hanegem ziet. En de posters?

Ronnie Stuurman, Apeldoorn

Poster (affiesje) in Pep 40 en er komen er nog meer.

Meisjes

Hierbij wilde ik u vragen of er eens een artikel in uw blad kan komen over video-apparatuur. Ik meen te mogen stellen dat dit een dusdanige stap in de vooruitgang van de techniek is dat u hier absoluut niet aan voorbij mag en kan gaan. Als dit, wat ik overigens zeer zou betreuren, niet mogelijk blijkt, kan u misschien eens een ander technisch onderwerp aansnijden, daar ik iets dergelijks nog nooit ben tegengekomen hoewel ik reeds drie jaar abonnee ben van uw overigens zeer goede blad.

Jeroen van Overbeek, Amsterdam

In antwoord op uw schrijven de dato zoveel hebben wij het genoegen u mede te delen dat wij zeer wel genegen zijn uw aanvraag tot publikatie van video-apparatuurgegevens c.q. technische apparatuur in overweging te nemen.

Video

Ik vind Grote Pyr denderend en Asterix trouwens ook. Ik ben dan ook een meisje en het is jammer dat sommige meisjes altijd iets te klagen hebben. Dat doe ik niet want Pep is machtig. De anderen moeten dan maar een speciaal meidenblad kopen.

Wilma van Sluijs, Vlissingen

Meisjes houden van helden, zeggen we maar.

IJshockey

Allereerst een pluimpje voor u en uw weekblad. Ik lees het nu al jaren en vind het nog steeds goed. Maar volgens mij en vele anderen, ontbreekt er nog iets aan. Uw blad geeft nl. wel uithalers van voetballers, beat-groepen, motorsport, etc. maar er is nog een grote, opkomende sport in Nederland: IJshockey. Clubs zijn er genoeg. Zou u van een van deze die in de Nederlandse competitie spelen een uithaler kunnen plaatsen? Want waarom anderen wel en wij niet?

Johan van Loon, Tilburg

Als het nóg belangrijker wordt.

Schiphol

Zoudt u een middenplaat van Schiphol kunnen plaatsen? Ik heb wel veel vliegtuigen maar nog niets over Schiphol.

René de Beun, Gorkum

Er komt een Pepplaat over luchthavens, niet speciaal over Schiphol.

Rik Ringers

Waar is Rik Ringers z'n vader gebleven? In het vorige verhaal speelde hij een belangrijke rol. Het volgende verhaal heb ik nog geen eens gezien.

Jan de Gaal, Hippolytushoef.

Wacht maar af.

OPLOSSING PUZZEL PEP 46

**„Een looplamp is, als ik bedenk,
voor mij een ideaal geschenk,"
zei onlangs nog de generaal,
„en eigenlijk ook ideaal
als ik tegen de lamp loop met een tank."**

INHOUD

PEP. Uitgave van De Geïllustreerde Pers N.V., Stadhouderskade 85, Amsterdam. Postbus 497. **Abonnementsprijs** voor Nederland 55 cent per week. Voor buitenland worden prijzen en condities op aanvraag gaarne verstrekt. Losse nummers 65 cent.
Betalingswijze: postabonnees krijgen een stortings-acceptgirokaart toegestuurd. Wie het blad via de wederverkoper ontvangt, kan de betaling (per week, maand of kwartaal) met hem regelen. Voor kwartaalbetalingen kan hij desgewenst voor toezending van stortings-acceptgirokaarten zorgen.
Adres en telefoonnummer voor inlichtingen over betalingen en adreswijzigingen: Voor abonnees via wederverkoper: Pep, Postbus 497, Amsterdam, telefoon 020 - 72.97.85. Voor postabonnees: Pep, Postbus 299, Haarlem, telefoon 023 - 31.92.03. **OVERIGE VRAGEN EN MEDEDELINGEN:** Postbus 497, Amsterdam, telefoon 020 - 72.97.85.
Adreswijziging: s.v.p. drie weken van tevoren opgeven met vermelding van oude en nieuwe adres.
Advertentie-exploitatie: Admedia N.V., Postbus 7902, Amsterdam, telefoon 020 - 44.37.44.

Agency for Canada: Dutch Magazine and Book Import Cy., Whitby.

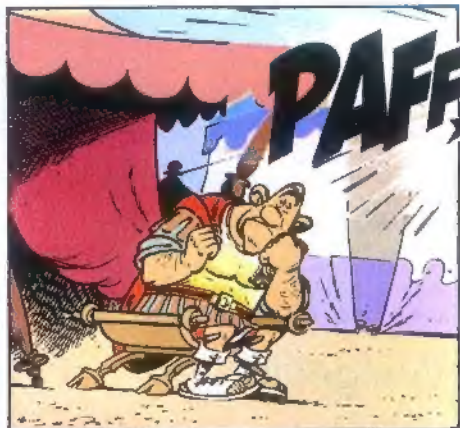

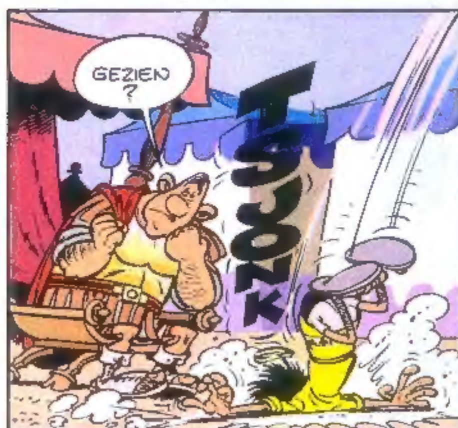
Asterix en de

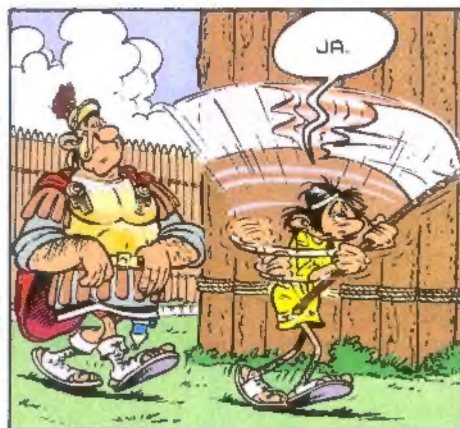
TEKST: GOSCINNY
TEKENINGEN: UDERZO
VERTALING: FRITS VAN DER HEIDE

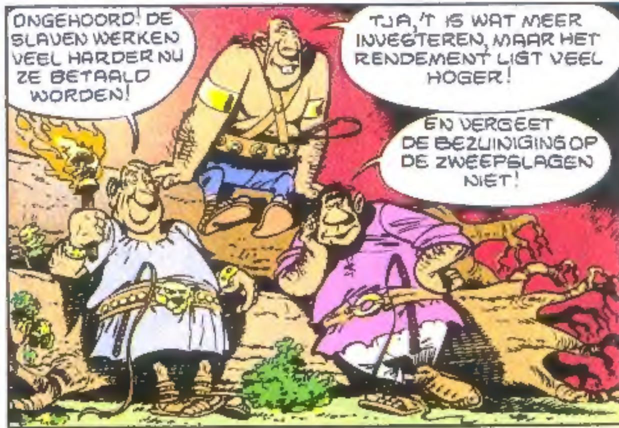

romeinse lusthof

Door de toverdrank van Panoramix staan de Romeinse soldaten machteloos tegenover de slaven. Calenetus heeft er 'n hard hoofd in...

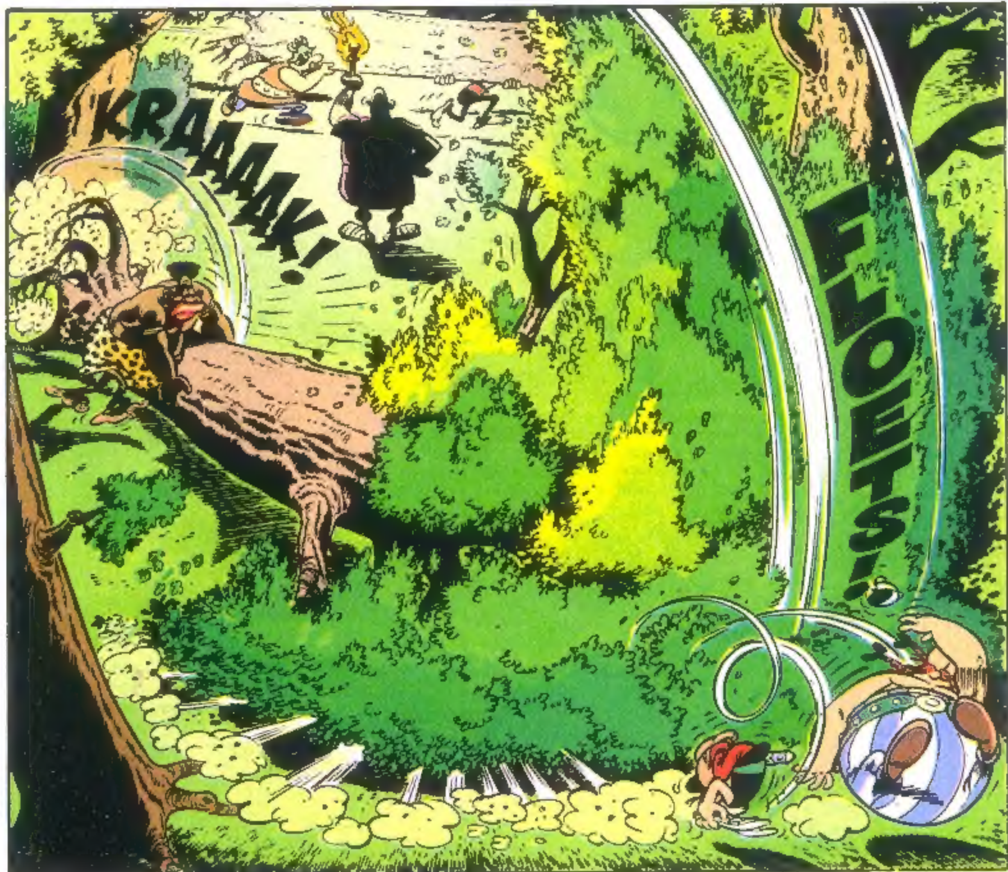

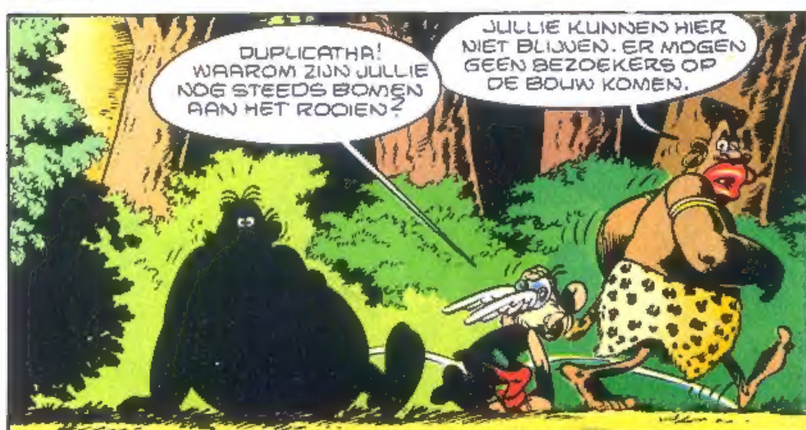

© Dargaud S.A. 1971

WORDT VERVOLGD

LUC ORIENT

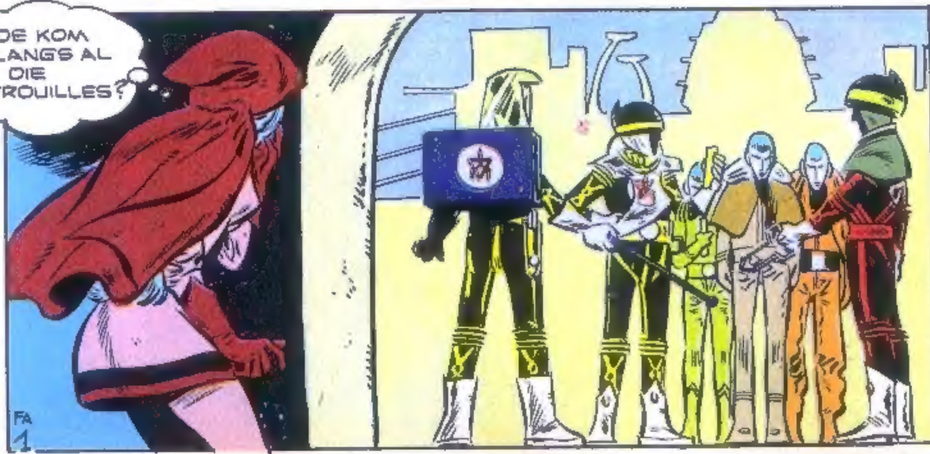
DOOR: EDDY PAAPE
EN: GREG
VERTALING: JAN DE ROOIJ

HET GELOEI VAN DE SIRENES HOUDT DE BEWONERS VAN TERANGOPOLIS VER VAN DE ZÖNES FAG EN KHO. SECTAN, DE HEERSER VAN DE PLANEET, IS IN AANTOCHT...

HET WOUD VAN STAAL

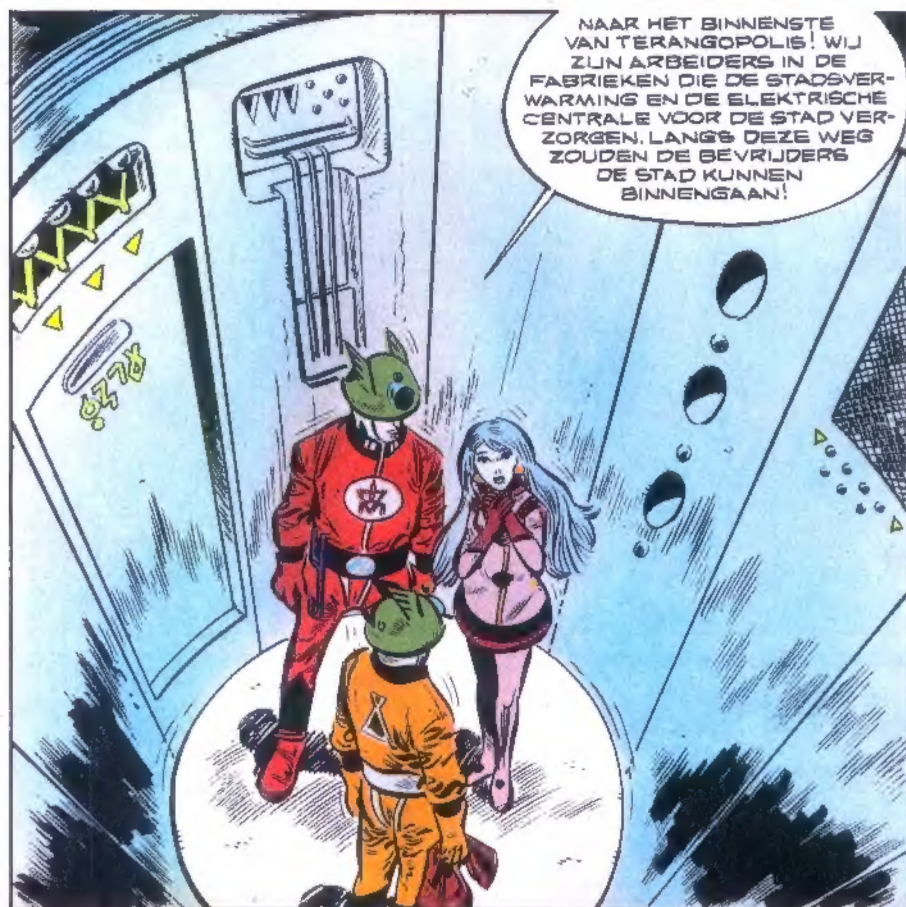

©71 Ed. Lombard

WORDT VERVOLGD

JACOVITI: COCCO BILL en

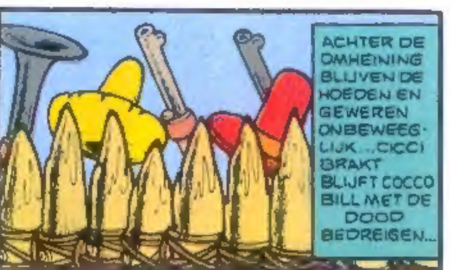

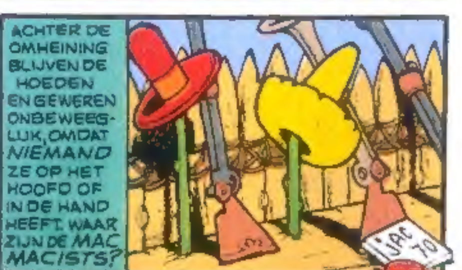

de BILLIPUTTERS

Met z'n beide handen in het verband, is Cocco Bill een gemakkelijke prooi voor Mama. Cocco doet hem nu 'n ideetje aan de hand..

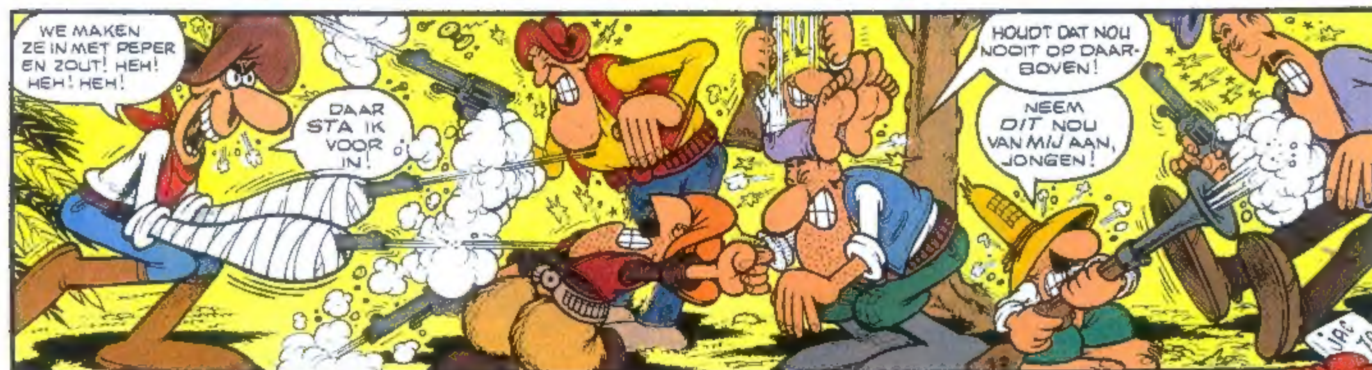

© Corriere dei Piccoli Milano 1971

WORDT VERVOLGD

Roodbaard

TEKST: CHARLIER
TEKENINGEN: HUBINON
VERTALING: JAN DE ROOIJ

HET HONDENEILAND LIGT MIDDENIN DE VERLATEN TABASCOSARCHIPEL, EEN GEVAARLIJK DOOLHOF VAN KRONKELENDE ZEEARMEN WAARIN HET WEMELT VAN DE KLIPPEN EN ZANDBANKEN... HIER HEBBEN ROODBAARD, DE SCHRIK DER ZEVEN ZEEËN, ZIJN AANGENOMEN ZOON ERIK EN Z'N TROUWE METGEZELLEN DRIEPOOT EN BABA EEN TOEVLUCHT GEZOCHT NADAT EEN VERSCHRIKKELIJKE AARDBEVING DE SCHUILPLAATS VAN DE OUDE VRIJBUITER HEEFT VERWOEST EN 'N NABURIG EILAND IN EEN ONHEILSPELLENDE VULKAAN HEEFT VERANDERD, WAARVAN DE HELLINGEN ROKEN... (*)

NIETS, VADER! GEEN ZEIL TE BEKENNEN!

HÉ!...ERIK!... NOG ALTIJD NIETS TE ZIEN?!...

HÉ! DRIEPOOT! MAAK 'T SPIT MAA' VAST KLAA'! OP 'T MENU STAAT VANDAAG: SCHILDPADDENEIE'EN, SCHILDPADSOEP EN SCHILDPADVLEES!

(*) DE AFREKENING.

D'R ZAL NOG WEL ENIGE TIJD OVERHEEN GAAN VOORDAT WE DIE STAPEL HOUT KUNNEN AANSTEKEN. DE MEESTE SCHEPEN DURVEN ZICH NIET IN DE TABASCOS TE WAGEN! EN DE VISSERS HEBBEN NATUURLIJK DE SCHRIK NOG IN DE BENEN VAN DIE AARDBEVING!...

LATER...

HMM.. DIE SCHILDPAD IS LEKKER SAPPIG! DIE VERDUIVELDE DRIEPOOT IS BEZIG ONS VET TE MESTEN!

BEKEN MAAR DAT HET HIER NOG ZO GEK NIET IS, KAPITEIN!

ZON.. WATER... VRUCHTEN, WILDBRAAD, VIS EN RUST! WAT WIL JE NOG MEER?

JE HEBT GELIJK! WE MOETEN ER MAAR VAN GENIETEN. IK VREES DAT WE HIER NOG WEL 'N TIJDJE ZULLEN ZITTEN.

IK HAD GEHOOPT DAT M'N MANNEN MET DE SEE-ADLER HIERHEEN ZOUDEN KOMEN, MAAR ZE DENKEN NATUURLIJK DAT WE DOOD ZIJN. EN ZE GINGEN TOCH AL MET TEGENZIN! (*)

(*) ZIE: DE AFREKENING.

HET ENIGE WAT WE KUNNEN DOEN, IS OP EEN WONDER HOPEN EN ...

BWOEM!

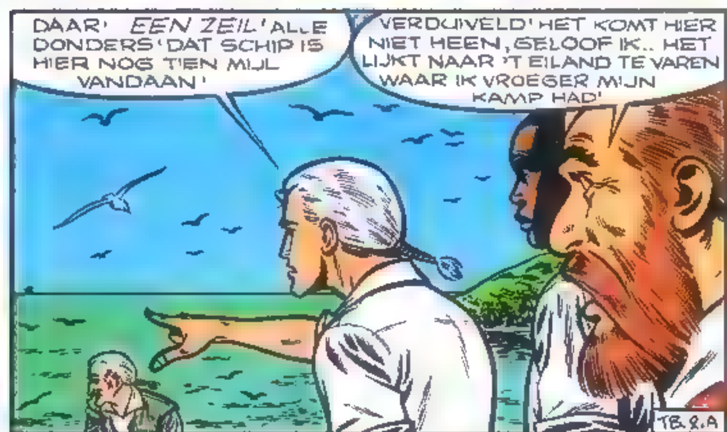
DE SCHAT

HÉ'EEN SCHOT,JONGENS'HOORDE JE DAT?
ALLE BOKKEPOTEN'EEN ..EEN KANONSCHOT'HET KLINKT WEL VER WEG MAAR 'T IS ZO'
EEN SCHIP'DAT MOET EEN SCHIP ZIJN'

VERGEET NIET DAT WE GEVAAR LOPEN OPGEHANGEN TE WORDEN'WE ZIJN VOGELVRIJ VERKLAARD'

DAT KAN WEL ZIJN'MAAR WE KUNNEN HIER NIET ALTIJD BLIJVEN ZITTEN'WE MOETEN 'T EROP WAGEN'

LUISTER'WEER EEN KANONSCHOT'MAAR DAT IS GEEN NOODSIGNAAL'ZE ZOEKEN IEMAND'
ALLEMACHTIG'HET IS MISSCHIEN EEN VAN DE SCHEPEN VAN DE GEALLIEERDEN DIE ME GEVANGEN PROBEERDE TE NEMEN ZE GAAN NATUURLIJK NA OF ER NOG IEMAND OVERGEBLEVEN IS

DAAR' EEN ZEIL'ALLE DONDERS'DAT SCHIP IS HIER NOG TIEN MIJL VANDAAN'
VERDUIVELD'HET KOMT HIER NIET HEEN,GELOOF IK.. HET LIJKT NAAR 'T EILAND TE VAREN WAAR IK VROEGER MIJN KAMP HAD'
TB.2.A

EEN UUR LATER
HMM HET IS NIET ERG GROOT'HET IS BOVENDIEN NIET GETUIGD ALS EEN OORLOGSBODEM'
HET VOERT NIET EENS 'N VLAG GEEN ENKEL KENTEKEN

ALS WE DIE STAPEL HOUT NIET AANSTEKEN, VAART DAT SCHIP VOORBIJ'WAT MOETEN WE DOEN?
WE MOETEN HET RISICO NEMEN'ZO'N GELEGENHEID KRIJGEN WE DE EERSTE TIJD NIET MEER'

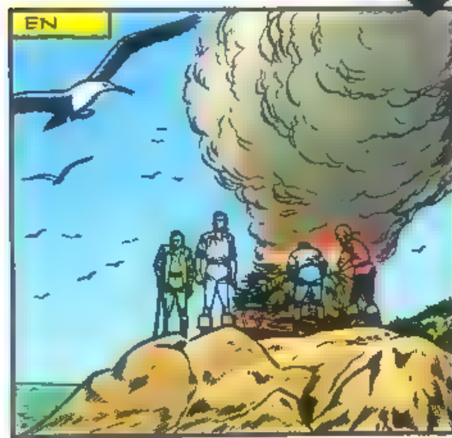

WIE NIET WAAGT,DIE NIET WINT'
'K BEN E' VOO''
IK OOK'VOORUIT, BABA'STEEK 'T HOUT AAN ALS IK 'T SEIN GEEF'

DEKSELS'DE MAN IN 'T KRAAIENEST VAN DIE SCHUIT KIJKT RECHT TEGEN DE ZON IN DIE ZIET ONS NATUURLIJK NOOIT'

Roodbaard

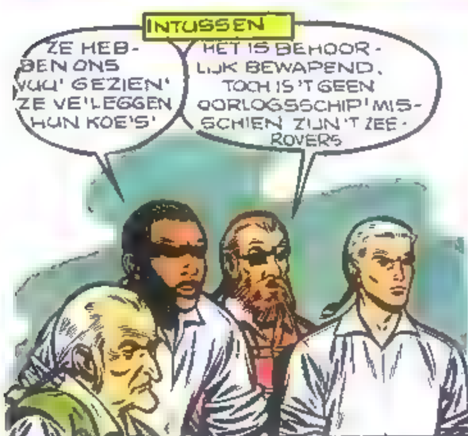
SNEL! GOOI BANANE-BLADEREN OP HET VUUR! WE MOETEN GEEN VUUR HEBBEN, MAAR EEN ENORME ROOKZUIL! DAT IS ONZE ENIGE KANS!

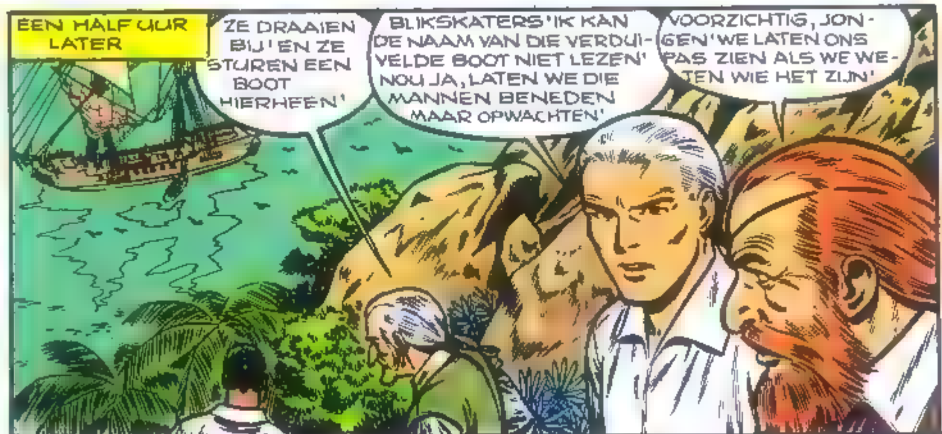
EN

HO, KAMPANJE! ROOK AAN BAKBOORD BIJ HET HONDENEILAND!
HE?! IK DACHT DAT DIE EILANDEN ONBEWOOND WAREN!
HA! HA! IK GELOOF DAT HET TOCH NIET ZO'N GEK IDEE VAN ME WAS OM HIERHEEN TE VAREN MAAR GOED DAT WE STRAKS NIET NAAR ONS EILAND ZIJN TERUGGEGAAN! KOERS HONDENEILAND!
EN OP ZEE .
18.3.A

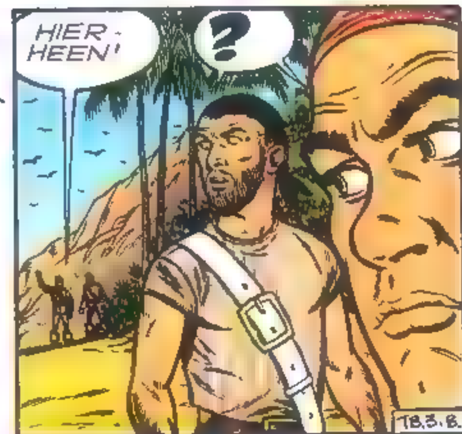
INTUSSEN
ZE HEBBEN ONS VUUR GEZIEN! ZE VERLEGGEN HUN KOERS!
HET IS BEHOORLIJK BEWAPEND. TOCH IS 'T GEEN OORLOGSSCHIP! MISSCHIEN ZIJN 'T ZEEROVERS

EEN HALF UUR LATER
ZE DRAAIEN BIJ! EN ZE STUREN EEN BOOT HIERHEEN!
BLIKSKATERS! IK KAN DE NAAM VAN DIE VERDUIVELDE BOOT NIET LEZEN! NOU JA, LATEN WE DIE MANNEN BENEDEN MAAR OPWACHTEN!
VOORZICHTIG, JONGEN! WE LATEN ONS PAS ZIEN ALS WE WETEN WIE HET ZIJN!

WAT LATER
HMM ZE ZIEN ER UIT ALS ZEESCHUIMERS! NIET ZO GEK! MET DIE JONGENS MOET TE PRATEN WEZEN!
DIT KEER HEBBEN WE GELUK! LUISTER MAAR! ZE SPREKEN ONZE TAAL!
HALLO! IS DAAR IEMAND?

HIER-HEEN!
?
18.3.B.

DE SCHAT

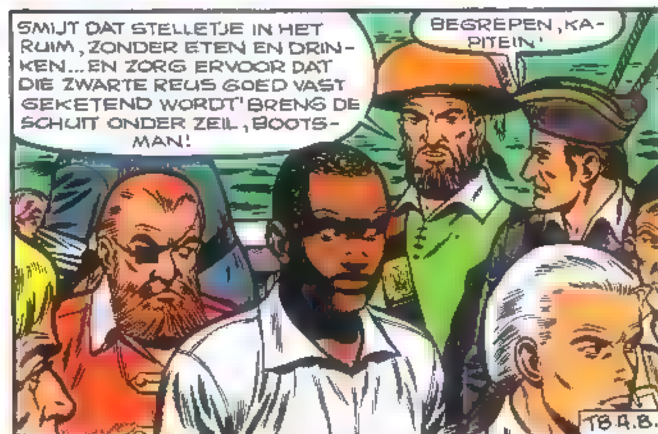

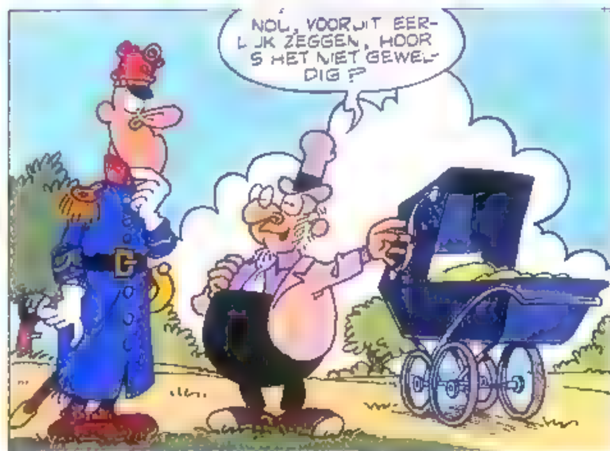

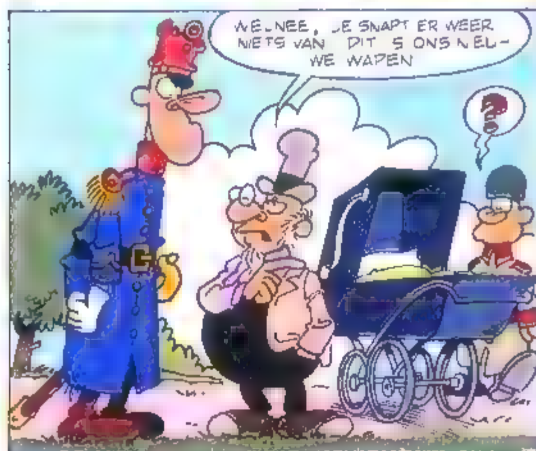
WORDT VERVOLGD

DE GENERAAL en

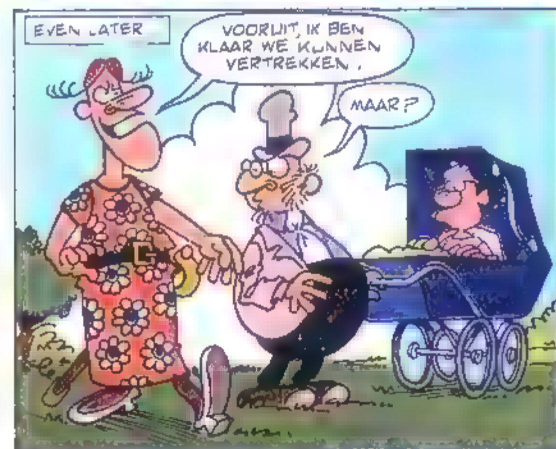

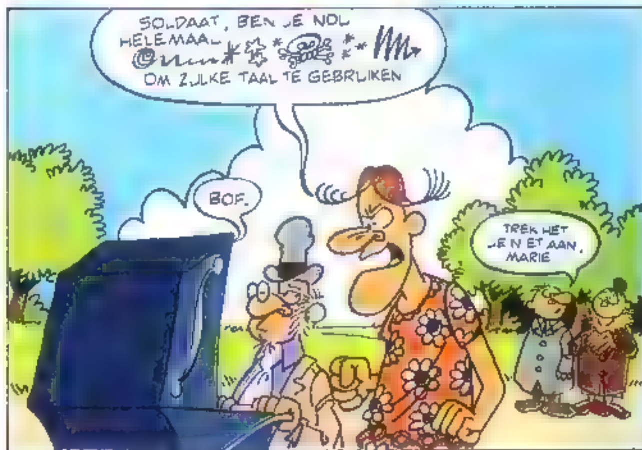
DOOR PETER DE SMET

de KINDERWAGEN

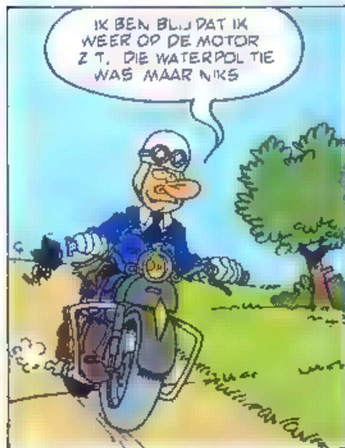

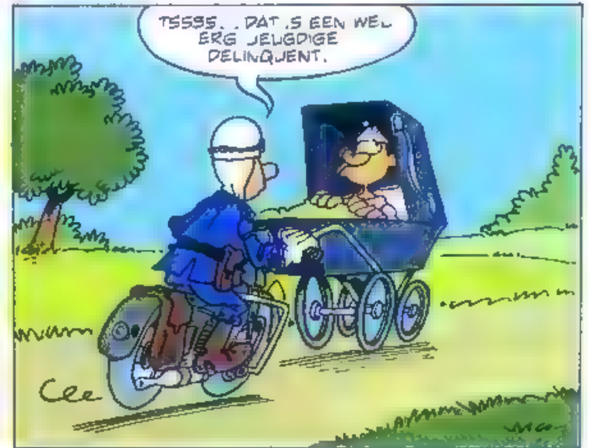

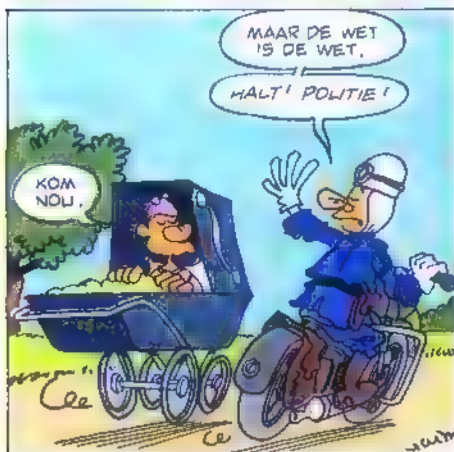

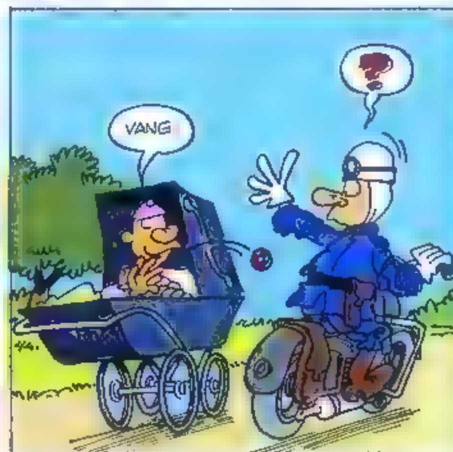

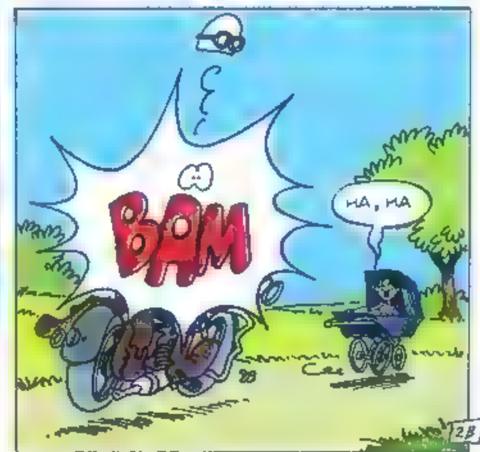

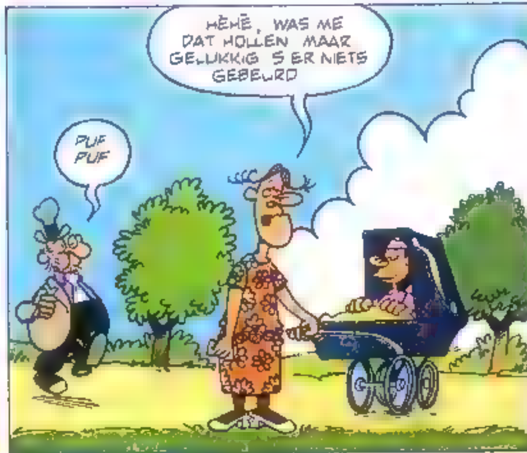

DE GENERAAL en

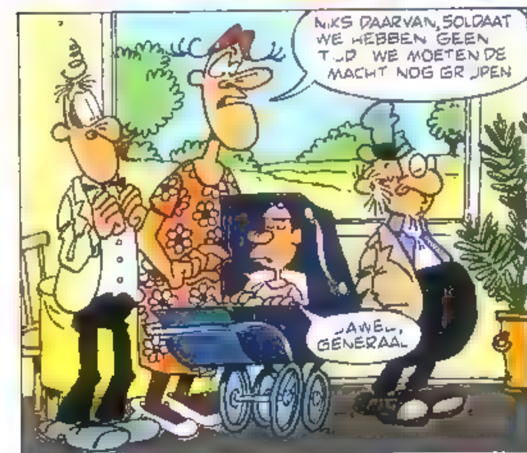

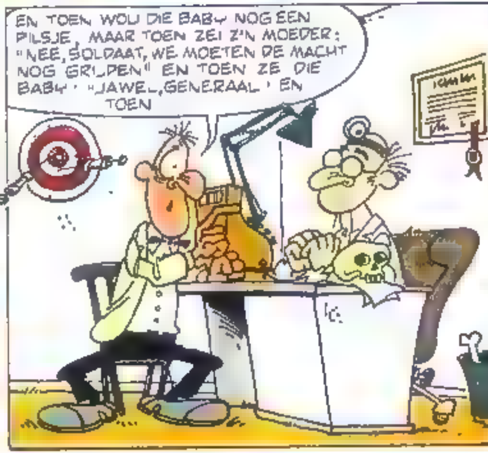

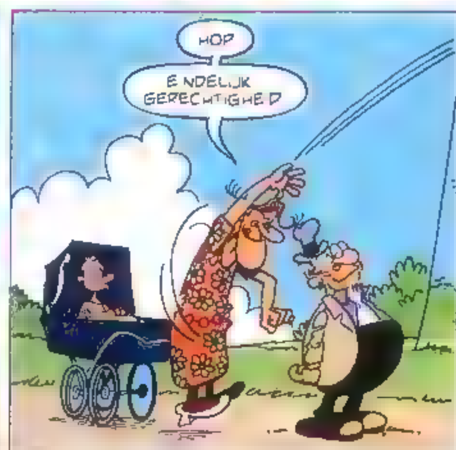

de KINDERWAGEN

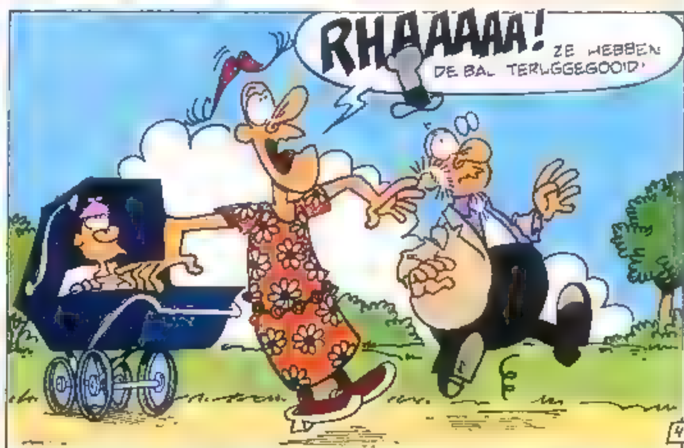

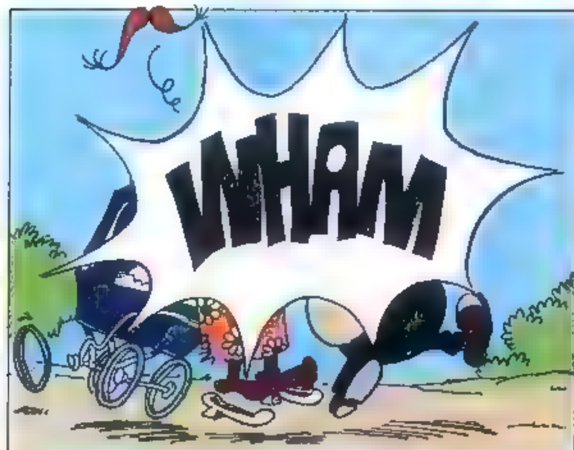

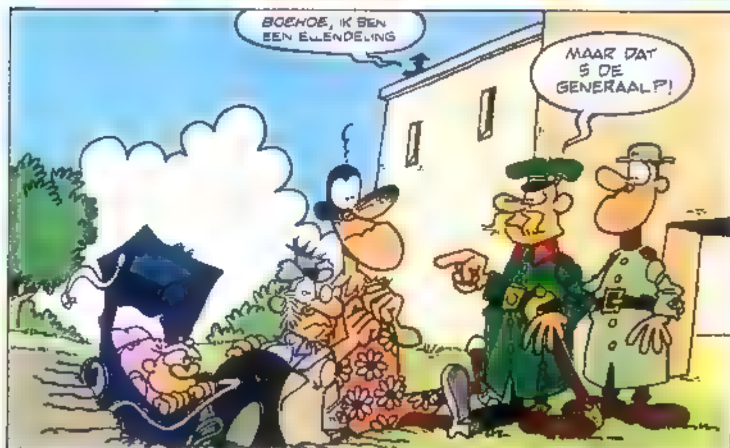

EINDE

puzzelen met Roodbaard

IDEE: JAN MEULENDIJKS SAMENSTELLING: HENK ALBERS

De OPZICHTER noemde hem EENHAND. Hij
SNEEFDE bijna aan de STROP maar wist in
ONDERBROEK in vliegende VAART de DUINEN
te bereiken waar hij onder een STEEN een
KLUIS had gemaakt die hij met zijn
TENEN moest openen. In de NEVEL zocht
hij naar een KORST brood met PEKEL.
Hij vond het FLINK dat hij in GALOP aan
het GEVAAR ontkwam na de TWIST. Zwaar
ADEMEND kwam hij thuis. Zijn HANDEN
beefden. Toen hij op zijn KAMER kwam,
WEENDE hij, speelde even op zijn VEDEL,
bakte een paar EIEREN en begon een
brief te PENNEN aan een
EENZAAM MEISJE, waarin hij
van zijn SNODE plannen vertel-
de. Plots hoorde hij wat KLIKKEN
en ZOEMEN. Toen hij KNIELDE
zag hij iets NIEUWS. SUIKER op de
vloer, een hele BENDE. Hij
SJOUWDE DAARNA de kamer
leeg en sloot voorgoed zijn
deur met een KLUISTER.

KIJER-DAA-
ICHTER-LIEN-
VT-DE-SUER-
TW-AAR-AL-
FK-PL-KLDE-
MEN-MJE-
EAAM-NEN-
IER-AEND-
SWDE

SNDE-
NERROEK-ST-
SP-NAND-
NIE-KO-EL-
NN-LIJ-
KKEN-OD-
ED-WDE-KR

IN EEN GROT OP EEN SCHATEILAND ONTDEKT ROODBAARD IETS MERKWAARDIGS. IEMAND HEEFT EEN VREEMD VERHAAL OP DE ROTSWAND GESCHREVEN. IN DAT VERHAAL STAAN STEEDS WOORDEN MET HOOFDLETTERS. BEGIN BIJ HET EERSTE WOORD DAT MET HOOFDLETTERS IS GESCHREVEN: *OPZICHTER*. IN HET LIJSTJE ONDERAAN STAAN 36 LETTERCOMBINATIES. DAARTUSSEN ZIT ÉÉN GROEPJE LETTERS DAT OOK IN *OPZICHTER* VOORKOMT: *ICHTER*. STREEP DEZE LETTERS DOOR IN *OPZICHTER* EN GA NAAR HET VOLGENDE WOORD: *EENHAND*. ZOEK OPNIEUW EEN GROEPJE DAT JE UIT *EENHAND* KUNT STREPEN EN WERK ZO HET HELE VERHAAL AF. DE HOOFDLETTERS DIE NIET DOORGESTREEPT ZIJN, VERTELLEN JE IN RIJMVORM WAT MEER OVER DEZE VREEMDE VOGEL DIE DIT VERHAAL HEEFT GESCHREVEN.

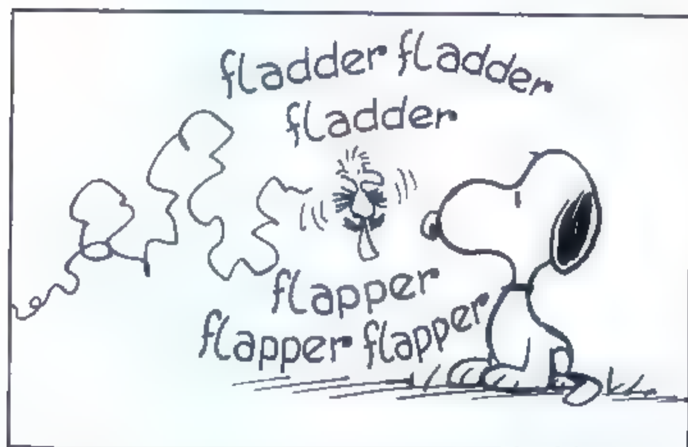
OPLOSSING VOLGENDE WEEK IN PEP OP PAGINA 3

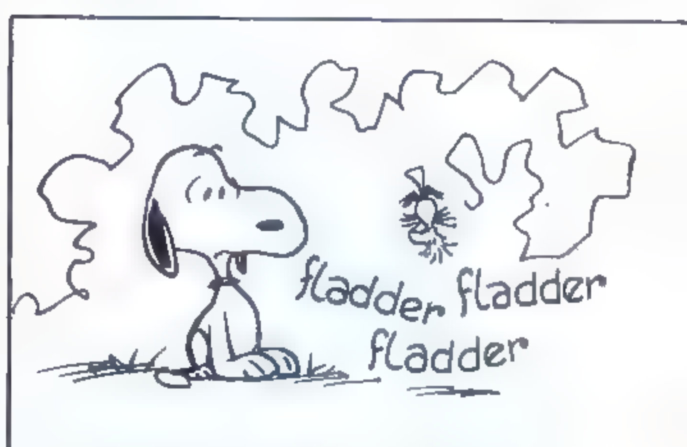
PEANUTS

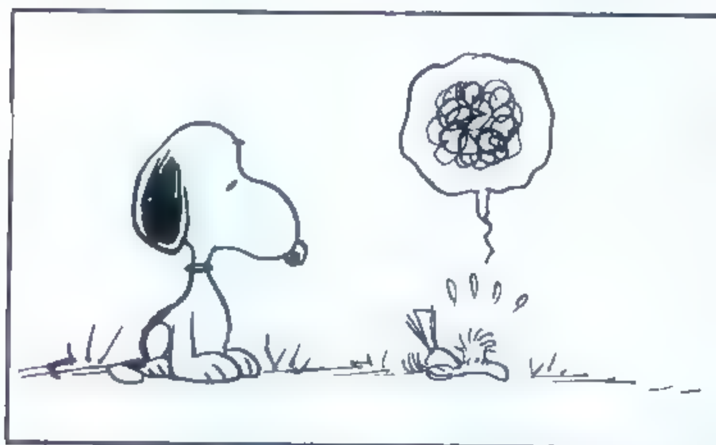
DOOR SCHULZ

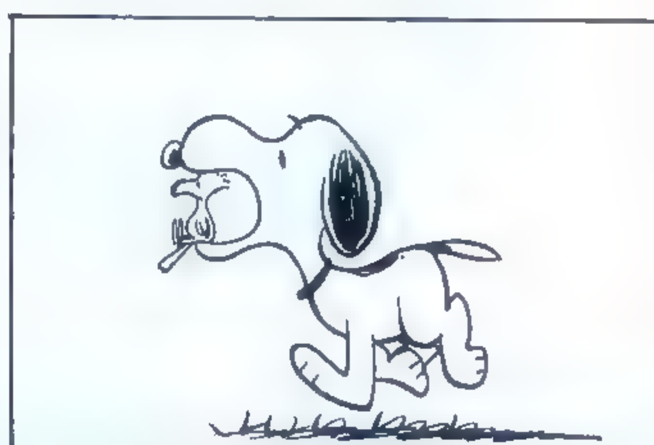

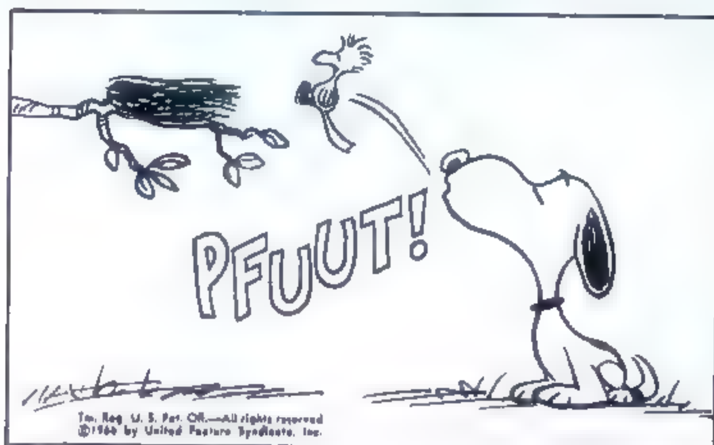

v.l.n.r.: Jaap Schilder, Arnold Muhren, Cees Veerman, Piet Veerman en Theo Klouwer

THE CATS

Volendam, dat nauwelijks 12.000 inwoners telt, heeft een grote traditie op muziekgebied. Het operakoor bijvoorbeeld is al jaren lang tot ver over onze landsgrenzen bekend. Aan popgroepen heeft het vissersdorpje geen gebrek. De bekendste is natuurlijk The Cats, van wie inmiddels 550.000 singles en ruim 150.000 LP's verhandeld zijn. Maar Volendamse formaties als BZN, Left Side, Progress, Sympathy en de Fools timmeren ook behoorlijk aan de weg.
Wie vormen nu The Cats, jongens die op het ogenblik uitsluitend van hun platenverkoop zouden kunnen leven?
De bassist van de groep en componist van diverse hits als Lea, Why en Marian is de op 28 januari 1944 geboren **Arnold Mühren.** *Samen met zanger Cees Veerman legde hij in 1961 de basis voor The Cats door een duo te vormen dat voornamelijk liedjes van Elvis Presley ten gehore bracht. Arnold is de man met de technische knobbel. Naast songwriting heeft hij interesse in het produceren van platen. Zijn favoriete automerk is Volvo en z'n grote hobby het knutselen aan elektronische apparatuur.*
Piet Veerman *(geb. 1 maart 1943) is de sologitarist/zanger van de groep. Vanaf Times Were When zong hij alle hitplaten (o.a. Scarlet Ribbons, Lea, One Way Wind). Zijn hobby is schilderen, maar daarnaast studeert hij graag talen, vooral Spaans. Piet luistert bij voorkeur naar de muziek van Dusty Springfield, Tina Turner en Diana Ross en naar popgroepen als The Moody Blues en Fleetwood Mac.*
Jaap Schilder *(geb. 9 januari 1943) — slaggitaar. In zijn jeugdjaren vormde hij samen met neef Piet een duo onder de naam The Everly Kosters. Beiden gingen later een fusie aan met de combinatie Muhren/Veerman, het begin van The Cats. Jaaps favoriete groepen zijn de Golden Earring en The Beatles. Het beste nummer dat The Cats volgens hem op de plaat hebben gezet is Turn Around And Start Again.*
De jongste van de vijf Cats is drummer **Theo Klouwer** *(geb. 30 juni 1947) die zijn carrière als trommelaar bij de plaatselijke harmonie begon. Hij kwam pas in 1964 bij de groep. Zijn hobby is het maken van dia's. Today is de eerste compositie van Theo die op de plaat werd gezet. Zanger/sologitarist* **Cees Veerman** *(geb. 6 oktober 1943) completeert The Cats. Hij is de componist van verschillende B-kanten waarvan de bekendste Remember The Good Times en Without Your Love zijn. Vooral dit laatste nummer deed het internationaal erg goed. Cees draait als hij eventjes tijd heeft platen van Country Joe & The Fish, de Buffalo Springfield en The Lewis and Clark Expedition van welke laatste groep The Cats drie nummers hebben opgenomen.*

tekst: Jan de Rooij
foto: Theo Sanders

DISCOGRAFIE

SINGLES

What A Crazy Life
Viva l'amour
Sure He's a Cat
What Is The World Coming To
Turn Around And Start Again
Times Were When
Lea
Why
Scarlet Ribbons
Marian
Where Have I Been Wrong
Magical Mystery Morning
One Way Wind

ELPEES

Cats As Cats Can
Cats
Colour Us Gold
Portrait
Take Me With You

The Cats zijn lang niet bij iedereen in trek. Vooral bij het progressieve poppubliek roepen de nogal eentonige klanken die de Volendammers voortbrengen, weerstanden op. We kunnen ons dat goed voorstellen want wat de vijf produceren, leunt erg aan tegen datgene wat we smartlappen noemen. Zijn The Cats het daar ook mee eens? Arnold Muhren: „Onze muziek is inderdaad sentimenteel, maar dat zijn we zelf ook. The Cats zijn vrij gevoelige jongens, hoor. Toch dacht ik dat we teksten schreven zonder in grove sentimenten te vervallen."
Zouden The Cats voor de afwisseling niet eens heavy-muziek willen brengen? Mühren: „De B-kant van onze single One Way Wind is voor ons doen al erg ruig, maar toch zullen we nooit op de heavy-toer gaan zoals je dat van Black Sabbath en Led Zeppelin gewend bent. Simon en Garfunkel zijn m'n grote favorieten. Het muzikale niveau dat zij bereiken, zou ik willen benaderen. Maar dat is iets wat ons nooit zal lukken omdat we instrumentaal geen hoogvliegers zijn." Is de belangstelling voor The Cats even groot als een jaar geleden? Muhren: „We treden momenteel niet meer dan vijf keer per week op. Als we wilden, konden we elke avond wel op de planken staan. Toen Magical Mystery Morning, onze voorlaatste single, niet in de Top Tien kwam, hadden we meteen minder publiek. We zijn daar verschrikkelijk van geschrokken, we waren er dagen lang doodziek van. Gelukkig is One Way Wind weer een hit geworden. Hoe lang we nog door denken te gaan? Nou, ik geef ons nog zo'n twee jaar, dan moet het toch wel bekeken zijn. Met het oog op de toekomst ben ik bezig een studio te bouwen, het producersvak trekt me erg aan." Hoe is de tournee door Indonesie The Cats bevallen? Muhren: „We zijn geweldig ontvangen. Vriendelijker mensen dan de Indonesiërs lopen er op de aardbol niet rond. Wat we niet allemaal gekregen hebben, het is te veel om op te noemen. Dat iedereen ons kende, was trouwens een complete verrassing voor ons. Popmuziek begint nu pas populair in Indonesie te worden, onder Soekarno mocht het niet gedraaid worden. Maar nou mag het wel en er is een enorme belangstelling voor." Volgend jaar gaan The Cats waarschijnlijk weer naar Indonesië. De jongens hebben groot gelijk. Zo lang je populair bent, moet je het er maar van nemen.

volgende week

DICK TRACY

Wat voor detective is Dick Tracy eigenlijk? Een keiharde jongen die handig met z'n knuisten en z'n revolver weet om te gaan? Iemand die nu al veertig jaar lang als een dolle bulldozer in de Amerikaanse onderwereld te keer gaat? Niet helemaal. Dick Tracy kan ook dènken, hij heeft een scherp verstand en is volledig op de hoogte van alle bestaande politie-methoden en technieken.

Chester Gould, de geestelijke vader van Dick Tracy, werd op 20 november 1900 in Oklahoma geboren en begon al op z'n zevende jaar te tekenen. Zijn favoriete strips waren toen Mutt and Jeff, Buster Brown, Little Nemo en Slim Jim. Toen hij eenentwintig was, ging hij naar Chicago, werkte daar voor talloze kranten en maakte meer dan 60 strips die het echter nooit helemaal hebben gedaan. De drooglegging, de corruptie en de rechteloosheid beheersten in die tijd het Amerikaanse leven en Chicago was het centrum van de georganiseerde misdaad. De politie stond machteloos, de burgerij was radeloos. Chester Gould: „Ik besloot om, als de politie die gangsters niet te pakken kon krijgen, zèlf iemand te scheppen die dat wèl kon". En zo ontstond Dick Tracy, voor het eerst verschenen in de Detroit Mirror, op 4 oktober 1931.

CHESTER GOULD

Na zijn eerste avontuur, komt hij in dienst van de politie en maakt gebruik van opsporings- en communicatiemethoden die toen nog pure „fiction" waren, zoals hieronder een polshorloge met ingebouwde radio/tv apparatuur.

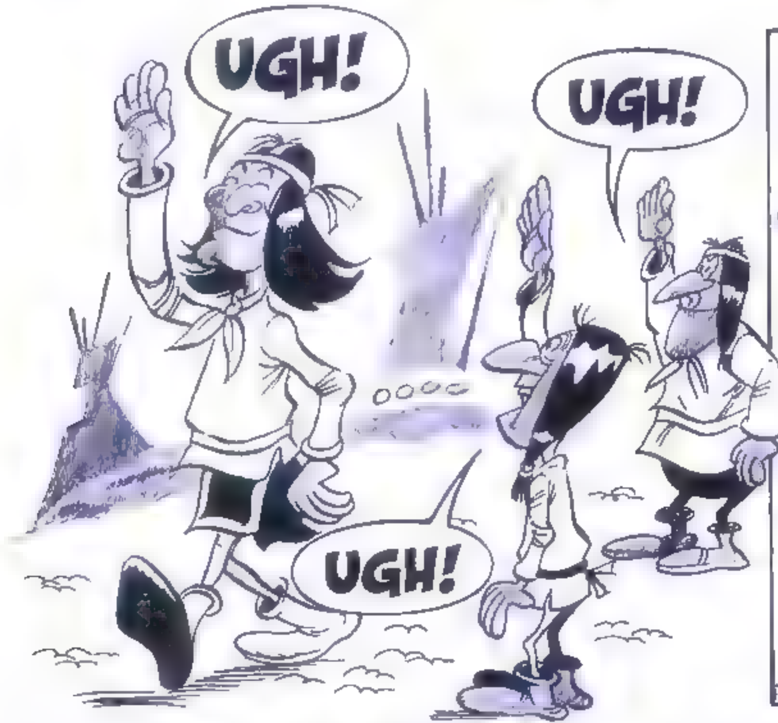

Verleden jaar verscheen er bij Chelsea House, New York het boek „The Celebrated Cases of Dick Tracy", waarvoor de bekende detective-schrijver Ellery Queen een inleiding schreef. Om Dick Tracy te introduceren, kunnen we misschien het beste Ellery Queen zelf aan het woord laten:

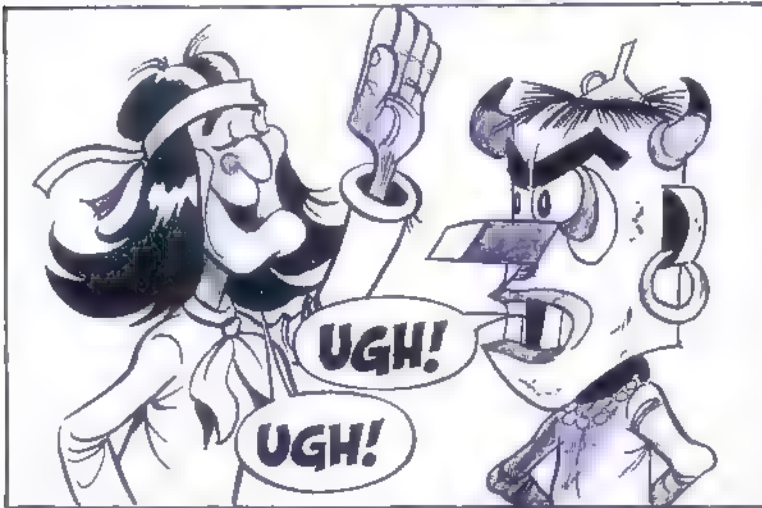
„Beleef mèt Dick Tracy zijn gevaarvolle, adembenemende avonturen en ontsnappingen. Dick Tracy in elkaar geramd, gemarteld, verbrand, verslagen, bevroren, verdoofd, vergast, half-verdronken, buiten westen geslagen, aan overdruk blootgesteld, aan onderdruk blootgesteld, opgeblazen, meegesleurd door een auto met 100 km/uur, doorstoken, neergeschoten (om precies te zijn, 27 kogelwonden in de eerste 24 jaar), slachtoffer van hersenschuddingen, breuken (meestal gecompliceerd), gebroken ribben, ontwrichte heupen — in een periode van 39 jaar misdaadbestrijding, een wàre encyclopedie van „pijnlijke ervaringen, griezelige zaken, gruwelijke, duistere, duivelse vernietiging" *(een combinatie van Goulds eigen woorden) en onmogelijke situaties.*
(..) Dick Tracy, de gesel van wetsovertreders, de schrik van de onderwereld, de wreker van misdaad en kwaad, wiens filosofie is: „Van Kwaad Tot Erger" *en* „Misdaad Loont Niet"."

INDIANENTAAL

- Mega & Morris -

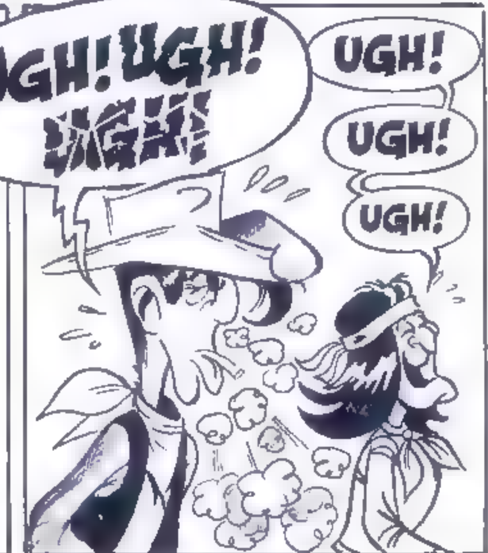

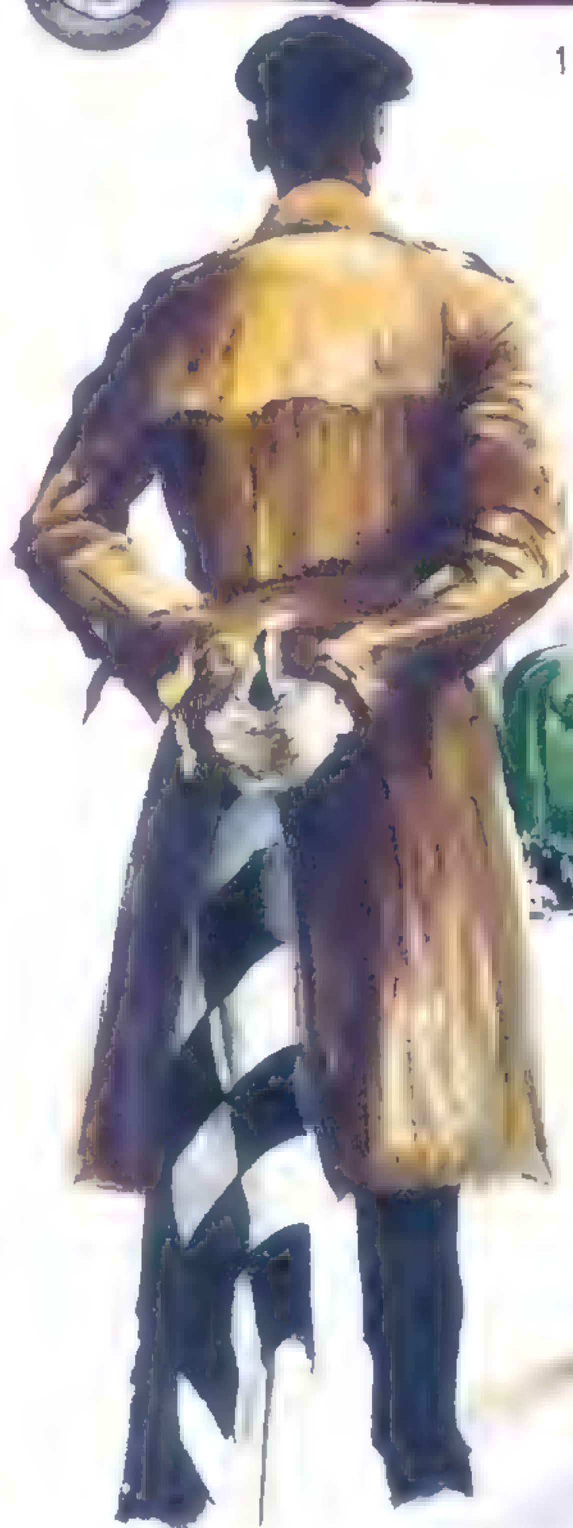

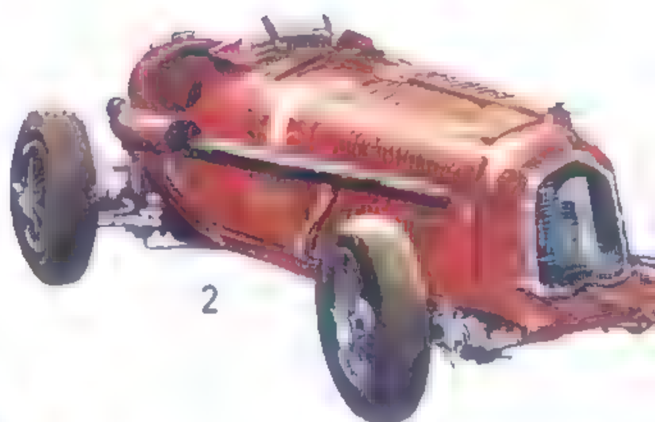

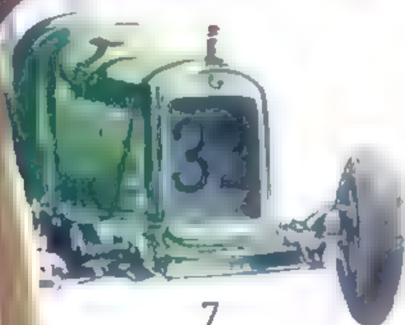
1

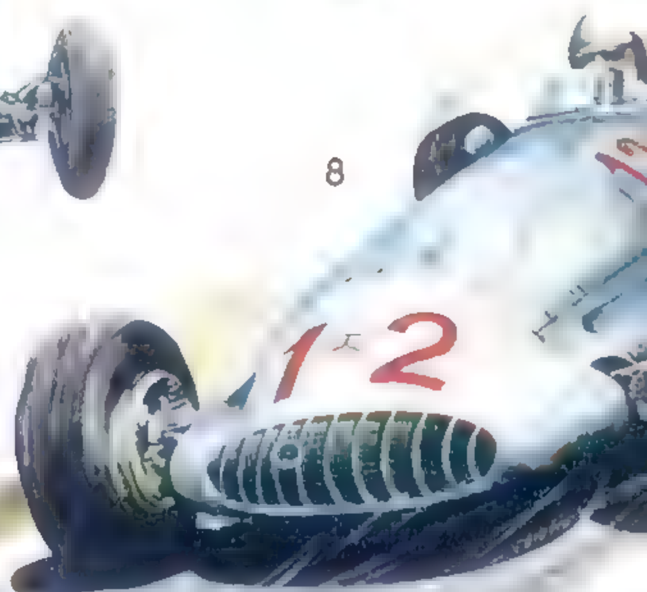

2

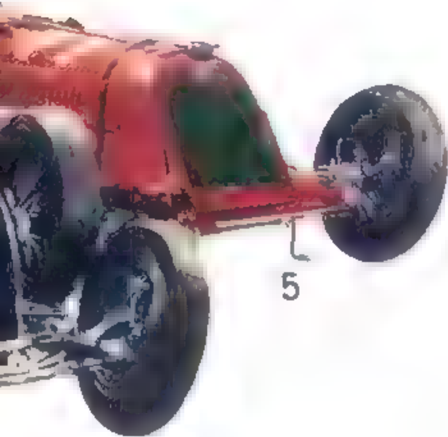

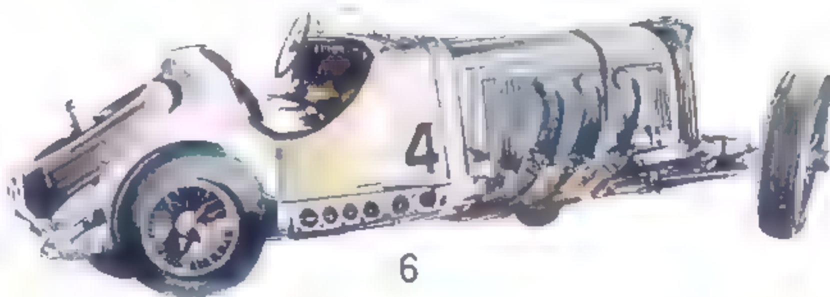
7

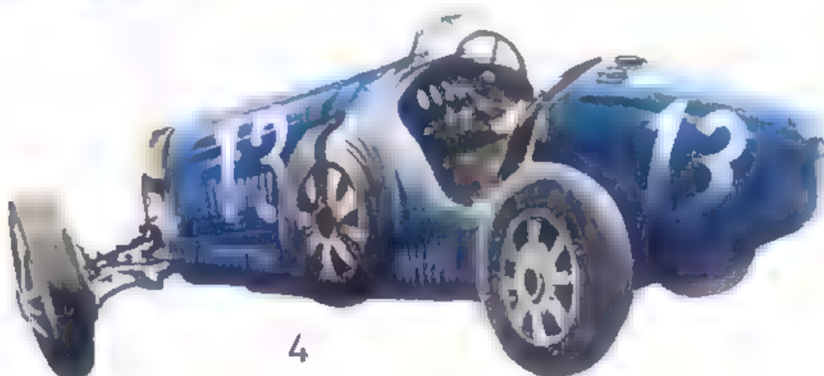

8

RACE-AUTO'S 1

Op 22 juli 1894 verlieten negentien auto's Parijs in de richting van Rouen. Het startschot voor de allereerste autorace, georganiseerd door het Parijse dagblad Le Petit Journal, was er tevens één voor een gigantische ontwikkeling in de auto-industrie.

Op deze Pepplaat staan een aantal race-wagens afgebeeld die de weg hebben bereid voor grote gebeurtenissen in de race-sport: de Parijs-Marseille- en de Marseille-Monte Carlo races, de Gordon Bennett- en Vanderbilt-Cups, de Targa Florio Cup, de 500-mijl-race van Indianapolis, de Grand-Prix van Engeland, Duitsland, Frankrijk, Italië, de 24 uurs-race van Le Mans, enz., enz.

pep plaat

1924
1 **R.L. Targa-Florio,** winnaar van de Pescara race. Enzo Ferrari bereikte met deze wagen een snelheid van 104 km/uur.

1932
2. **Alfa Romeo P3,** ontworpen door Jano en vervanger van het „Monza" type. De 8-cil motor ontwikkelde 215 pk en zorgde voor een snelheid van meer dan 230 km/uur. De latere versies kwamen zelfs tot 270 km/uur. Tussen 1932 en 1935 wonnen topcoureurs als Nuvolari, Varzi en Moll meer dan veertig belangrijke races met deze wagen.

1934
3. **De Bugatti 59,** 3,3 liter, 8 cil. in lijn, 275 pk, 280 km/uur, was ongetwijfeld de geduchtste van alle klassieke race-wagens.

1927
4. **De Bugatti 35B** was een van de succesvolste wagens van zijn tijd. De 8-cil. motor, 2,3 liter, was goed voor 215 km/uur. Beroemde coureurs, zoals Etancelin, Chiron en Dubonnet hebben er in gereden.

1934
5 **Maserati 8C M. 3000,** een gevreesde concurrent van Alfa Romeo, Mercedes en Bugatti, vooral als ze bestuurd werden door Nuvolari of Campari. 8-cil. motor, 220 pk, 5500 toeren/min. en een topsnelheid van 265 km/uur.

1931
6. De **Mercedes SSKL** had een 7-liter motor van 300 pk en het chassis was vol gaten geboord om hem lichter te maken. De „L" van SSKL staat dan ook voor „leicht". In 1931 won Carraciola met deze Mercedes de Duitse Grand-Prix vóór twee Bugatti's, gereden door Varzi en Chiron.

1927
7. **NSU,** 6 cil., 1500 cc. Een lichte racewagen, opvallend gemakkelijk te besturen.

1939
8 **Mercedes W 163:** 12 cil., 2962 cc, 483 pk, 10.000 toeren bij 300 km/uur. Een paar indrukwekkende gegevens van deze befaamde Mercedes uit de „Silver Arrow" serie, waar Carraciola, Lang, en von Brauchitsch talloze overwinningen mee hebben behaald.

1933
9. **Auto Union,** een door Dr. Ferdinand Porsche ontworpen racewagen met de 16 cil. motor achterin. In de versie van 1934 produceerde de krachtbron 300 pk, in 1935 — met een inhoud van 4950 cc — werd dit opgevoerd tot 375 pk en weer een jaar later tot 6000 cc en 520 pk. In datzelfde jaar winnaar van de Grand-Prix in Italië

wordt vervolgd

pep

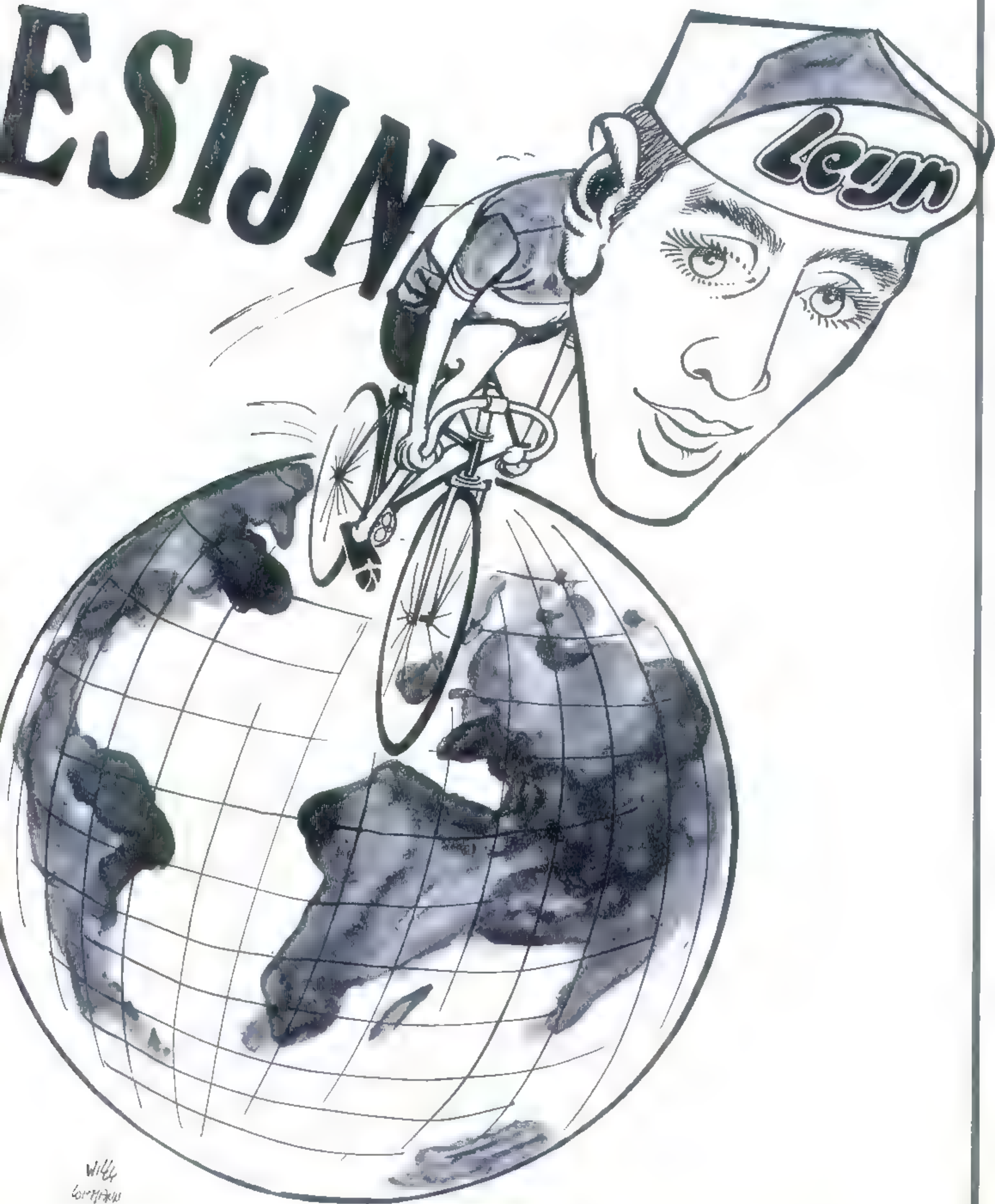
Interview

LEIJN LOEV

tekst: Jan de Rooij

tekening: Willy Lohmann

Een jaar eerder dan verwacht, mocht Leijn Loevesijn in het Italiaanse Varese de regenboogtrui — of zoals hij zelf zegt: „de witte jurk met streepjes" — aantrekken. Op zijn weg naar het erepodium liep de frêle Amsterdammer in slechts vier ritten over zijn beide tegenstanders, de Italiaan Turrini en de Belg Van Lancker, heen. Voor het eerst sinds veertien jaar had Nederland weer een wereldkampioen bij de beroepssprinters. De coup van Loevesijn was voornamelijk op kracht gebaseerd.
Manager Jan Derksen: „Qua sprinttechniek was het niet om aan te zien. Leijn gaat veel te vroeg de demarrage aan. Hij heeft zoveel kracht in z'n lijf dat-ie gerust nog wat metertjes kan wachten." De 22-jarige Loevesijn zal in de toekomst ongetwijfeld deze raad van zijn oude meester opvolgen, want hij is alles behalve eigenwijs.
Begin 1970 vroeg Loevesijn om een licentie bij de beroepsrenners. Bij de amateurs had hij in de vier jaar dat hij op de baan reed zo'n beetje alles bereikt wat er maar te halen viel. het Nederlands kampioenschap op de 1 kilometer tijdrit ('68), op de tandem ('68), op de sprint ('69), op de 50 kilometer individueel ('69) en samen met Jan Jansen met wie hij een tandem vormde een zilveren medaille bij de Olympische Spelen in Mexico.
Coördinator Joop Middelink van de KNWU was indertijd over het tekenen van dat profcontract niet te spreken. „Bij amateurs klaagde Leijn altijd over zijn rug en over de lange afstand die hij zogenaamd niet kon rijden," verklaarde hij. „Nou, met diezelfde rug moet hij het bij de profs zien te maken." Het debuut bij de profs werd inderdaad een harde ontgroeningstijd. De pakken verband achtervolgden Leijn, die zijn eerste seizoen niet minder dan zevenentwintig keer viel. Maar het belangrijkste was dat de clan van Europese winterbaanartiesten, die meestal niet erg ingenomen zijn met de komst van nieuw talent, waardering hadden voor de bescheiden Loevesijn.
Pep vroeg Loevesijn of hij moeite heeft met het uitrijden van de zesdaagsen waaraan hij tegenwoordig veelvuldig deelneemt? Leijn: „Ik mis nog steeds wat inhoud, maar als ik genoeg zesdaagsen mag rijden, komt dat wel in orde. Het gaat nu al een stuk beter dan verleden jaar. Een pure sprinter hikt natuurlijk altijd tegen die 1250 kilometer die hij in zes dagen moet afleggen, aan. Dat is logisch, lijkt me. Tussen de zesdaagsen en de omniums (tijdrit, sprint, afvalrit en puntenwedstrijd) train ik momenteel verschrikkelijk hard. Ik zorg ervoor dat ik zoveel mogelijk kilometers in de benen heb."
Waarom werd Loevesijn prof? Leijn: „Het was bittere noodzaak. De jaren die ik als amateur koerste, hebben me namelijk handenvol geld gekost. Mijn vader die zwaar invalide was, kon ik daardoor nauwelijks meer onderhouden. Derksen heeft toen de knoop voor me doorgehakt. En hem vertrouw ik; daarom heb ik meteen ja gezegd toen hij met dat profvoorstel kwam. Spijt heb ik er nooit van gehad. Met twee keer een zesdaagse rijden verdien ik meer dan ik een heel seizoen aan kosten heb als amateur."
Is Loevesijn een lange afstandssprinter? Leijn: „Ja, van het korte, felle werk moet ik niet veel hebben. Mijn tegenstanders probeer ik altijd tot een lange sprint te verleiden. Op hoeveel meter van de meet ik ervandoor ga? Op zo'n 350 meter, maar de meeste sprinters zetten pas op 250 meter aan. Omdat iedereen mijn manier van rijden zo langzamerhand kent, wordt die lange sprint steeds moeilijker. Dat Turrini en Van Lancker me bij de wereldkampioenschappen van kop af lieten winnen, vind ik nog steeds onbegrijpelijk. In zo'n geval ga je toch onder me rijden."
Is Loevesijn nerveus? Leijn: „Voor de ritten ben ik erg zenuwachtig, maar vergeleken met meneer Derksen ben ik nog rustig. Meneer Derksen is mijn raadsman. Aan hem heb ik te danken dat ik in Varese goud won. Hij kan van te voren zeggen wat er zo ongeveer gaat gebeuren."
Loevesijn heeft door zijn kampioenschap de baansport in Nederland weer eens een injectie gegeven. Leijn: „Ik hoop dat er nu wat meer publiek naar de wedstrijden komt kijken." We hopen het met hem.

ESIJN

DEEL I

De Terrorist

door Anton Kuyten

illustratie Jan Sanders

Vijf ton van vlees en solide botten... drie en een halve meter hoog... en dat bewoog zich door de wildernis zonder één tak te kraken... De wilde Afrikaanse olifant die N'dovu werd genoemd. Een tank, gewapend met metersiange slagtanden.

Simon Wolff kon de gedachte aan dat beest niet meer van zich afzetten. Hij kon aan niets anders meer denken.

Een dier, hoog als een huis, dat spoorloos in de wildernis kon verdwijnen, als een sliert mist. En ineens te voorschijn kon stormen als een lawine, alles verpletterend wat op zijn weg lag. Simon Wolff had het met eigen ogen gezien. En zou het wéér zien. Dat wil zeggen, als hij de moed bij elkaar kon rapen om nu het vage spoor te volgen diep de wildernis binnen.

Over het algemeen sympathiseerde hij met olifanten. De Afrikaanse olifant was niet het lastdier van de mens, maar een vrije levensgenieter. Slim, dapper, sociaal, in staat tot samenwerking. De kudde was een grote familie en ieder dier voelde zich mede-verantwoordelijk voor de kalveren, die vaak niet groter waren dan een Shetlandse pony.

Geen kwaad woord over de olifant.

Alleen, het wás een tikkeltje beangstigend hoe zo'n enorm beest, als het wilde, dwars door vrijwel ondoordringbaar oerwoud kon schrijden zonder gehoord of gezien te worden, ja, zonder een spoor na te laten. Het was ook beangstigend hoe slim een olifant in de loop van jaren kon worden, dank zij zijn goede geheugen en intelligentie. Een oude olifant kon een ware duivel zijn, als hij wilde. „Zo'n honderdjarige stier heeft zo zijn lesje inmiddels wel geleerd," had Harry Fisher lachend gezegd. „Hoeveel gevaren heeft zo'n veteraan al niet getrotseerd?"

Olifantjagers spraken met ontzag over zulke oude knapen — over hun stille tred, hun sluwheid en opvliegendheid. En de inlanders kenden zo'n veteraan van vader op zoon. Sommige waren fameus. Of berucht, zoals N'dovu, de kluizenaar.

N'dovu was altijd alleen. Hij zag er gehavend en wijs uit. Zijn linkerslagtand moest zeker drie meter lang zijn, de rechter was op de helft afgebroken. N'dovu was een gigant. De schade die hij aanrichtte op de *shamba's*, de akkers van de inlanders, maakte zijn bestaan tot een ware terreur voor de dorpen, die van de jaarlijkse oogst afhankelijk waren. De Wa Kamba's bijvoorbeeld leefden in een voortdurende angst dat N'dovu zou opdagen. En met reden. Wolff had meer dan eens hun graatmagere kinderen gezien, de buiken opgezwollen van hongeroedeem als gevolg van de vernielingen die de eenzame N'dovu had aangericht.

Op zijn manier was Simon Wolff ook een kluizenaar. Tot tweemaal toe had hij zijn met zweet opgebouwde plantage zien verschrompelen tot niets, eenmaal door aanhoudende droogte, eenmaal door een sprinkhanenplaag. En tenslotte had hij de grond zelf moeten afstaan, tijdens de terreur van de Mau Mau, toen alle Europeanen en Indiers werden verdreven. Later was hij teruggekeerd uit Europa, omdat hij niet wennen kon. Hij hoopte de rest van zijn leven in Afrika te mogen slijten. Een onderbetaald baantje als jachtopziener over een veel te groot, woest, desolaat gebied werd hem toegeschoven door de autoriteiten, die hem goed kenden en hem niet wilden zien verpauperen. En nu woonde hij in een vervallen huis tussen verlaten, overwoekerde plantages en het oerwoud, met als enig gezelschap zijn oude huisknecht en een voortdurend wisselende verzameling van jonge dieren, die hij ouderloos in de wildernis had aangetroffen.

Aanvankelijk had Simon Wolff zo zijn eigen sympathie voor de oude, eenzame N'dovu.

Een normale olifantenkudde bestond uit gemiddeld dertig dieren, waarvan een paar volwassen stieren, de rest koeien en kalveren. De baas van zo'n kudde was vaak maar half zo groot als N'dovu; hij zou nooit kunnen verhinderen dat de formidabele solitair zich aansloot als hij wilde. Maar N'dovu had geen zin in het voortdurende kabaal van de jonge koeien en kalveren, vooral 's nachts. De veteraan was een oude humeurige vent, gesteld op zijn rust en koos uit vrije wil de eenzaamheid. Dat kon Wolff maar al te goed meevoelen.

Maar sympathie of niet, Wolff zag het wél als zijn taak deze vernieler uit te schakelen. Alleen, hoe moest hij dat aanleggen? Hij was beslist geen scherpschutter en al had hij als jager menig fraai trofee mee naar huis gesleept, deze zware jongen was te veel voor hem. Hij zou de jacht op N'dovu allang opgegeven hebben, als niet juist de opdracht van het gouvernement

uidde dat hij de oogst van de inlanders tegen schadelijk wild moest beschermen.
Gewoonlijk bleek het al voldoende om één of twee dieren van een kudde te doden tijdens hun strooptocht in een *shamba*. Olifanten waren slim genoeg om daar lering uit te trekken en zich niet meer in de buurt van een *shamba* te wagen. Maar N'dovu was anders. Hij kwam altijd volkomen onverwachts opdagen en verdween daarna spoorloos. Het verhaal ging rond dat hij binnen gehoorsafstand van dorpelingen hele voorraadschuren sloopte waarin graan opgeslagen was. En N'dovu was een doder. De kwalijke oude kluizenaar moest afgeschoten worden, dat was duidelijk. De dorpelingen stonden machteloos. Ze konden slechts een alarmbericht sturen naar de jachtopziener en verder toezien hoe hun oogst verwoest werd, hun hutten vermorzeld en sommigen van hen gedood. „N'dovu brengt honger en dood met zich mee," zeiden ze. „Alleen een *bwana* (blanke jager) kan hem tegenhouden. Help ons!" Teveel dapperen hadden zich, slechts gewapend met pijl en boog, binnen N'dovu's bereik gewaagd. Een pijl of speer kon bij een olifant alleen wat uitrichten als hij van zeer nabij werd afgeschoten.
Weer was de oogst van een Wa'Kamba-dorp verwoest. Weer had N'dovu zich teruggetrokken in de bijna ondoordringbare wildernis, zoals zijn gewoonte was. En ditmaal had hij twee slachtoffers gemaakt.
Toevallig bereikte het alarm Simon Wolff toen hij een oude vriend op bezoek had, de befaamde grootwildjager Harry Fisher.
Harry Fisher bood onmiddellijk aan om zijn vriend (hij *zei* „de Wa'Kamba's") uit de nood te helpen. „Komt goed uit. Heb mijn beste spoorzoeker bij me. Kleine moeite. Maken d'r een picknick van. Wat jij?"
Het was een kleinigheid om die oude schobbejak naar de andere wereld te helpen, zei hij. Simon Wolff begreep wel dat de oude vuurvreter begrepen had dat N'dovu te veel voor een gemiddeld jager was, maar zoiets zou Fisher nooit zeggen. Daar was hij te bescheiden voor.
„Hoor eens, Harry, ik wil er best voor uit komen. Die ouwe knaap is werkelijk te veel voor me. Hij begint op m'n zenuwen te werken."
Harry Fisher wilde van geen verontschuldiging weten. „Ben je gek! 't Wordt een ouderwets uitstapje."
„Man, een keer had ik hem bijna, toen verdween-ie in dat hoge gras, je weet wel."
„Geen probleem, kerel, geen probleem. Klimmen we op elkaars schouder. Zó schiet je hèèl grote olifanten."
En lachend waren ze in de Landrover gestapt. Het had hen een halve dag gekost om het dorp te bereiken. En nu, weer een halve dag later, volgden ze in de vroege ochtend moeizaam het spoor van N'dovu. Het was gewoonlijk op dat punt dat Simon Wolff voor raadselen kwam te staan, want de olifant verdween spoorloos in de wildernis. Maar Fishers zwijgzame spoorzoeker gleed op blote voeten, gebukt, voor zijn baas uit, zonder aarzelen, en wees hun de weg met korte, felle handgebaren.
Ze volgden deze expert zo stil ze konden. De wind stond gunstig, waaide hen in het gezicht als ze een open stuk moesten oversteken. Er hing een grijze ochtendmist en het motregende voortdurend. Uit de wildernis steeg een zware geur. Tenslotte troffen ze de eenzame olifant aan, niet in de beschutting van de bomen, maar op een verlaten plantage. Het dier was de rode mieren ontvlucht, die gelijk met de regen bezit van het bos namen.
Ze naderden stil, maar op het laatste moment bespeurde N'dovu onraad. Hij trok zich terug achter een restant van de rieten omheining, die overeind was gebleven. Toen ze de omheining bereikten, had Fisher de haan van zijn zware dubbelloopsgeweer gespannen. Wat er daarna precies gebeurde, werd Wolff nooit helemaal duidelijk. Uit de stilte, uit de vochtige hitte en de mist, kwam opeens een soort aanvalsgeschreeuw. Wolff had nog nooit zoiets verschrikkelijks gehoord. Een snerpend, woedend geschreeuw, vol haat en moordlust. Een man die dat kon horen zonder er vandoor te gaan, hoefde voor niets ter wereld nog bang te zijn.
De reden dat Simon Wolff niet vluchtte was dat hij als aan de grond genageld stond. Verstijfd wachtte hij de aanval af. Harry Fisher en zijn spoorzoeker vluchtten niet omdat ze gekomen waren om de olifant te doden. Het was verbazend hoe kalm beide mannen bleven, de dikke rode Europeaan en de kleine, magere Wanderobbo. Harry Fisher schouderde zijn geweer.
De gigantische olifantstier brak door de hoge omheining, zijn oren leken wel windgevulde zeilen; zijn slurf stak niet omhoog, maar was onder zijn bek weggekruld. De twee slagtanden staken ver en laag naar voren, en de afgebroken tand eindigde in een scherpe punt.
Harry Fisher richtte kalm op een plek tussen de ogen en inplaats van een knal volgde er een droge klik!
Sinds het laatste schot moest de nieuwe patroon geweigerd hebben in de kamer te glijden. Harry — alsof hij staen zenuwen had — verloor geen seconde. Hij spande de andere haan. Maar toen was de olifant al zo dichtbij dat zelfs een voltreffer hem niet bijtijds zou kunnen stoppen. En de jager, die dat maar al te goed wist, keerde zich om en begon te hollen. Hij deed iets onbegrijpelijks, maar later zou Simon Wolff nog vaak terugdenken aan zoveel koelbloedigheid. Harry Fisher glipte in de richting van de rieten omheining en dook weg door een opening. De olifant, zonder zich te laten afleiden door de twee andere mannen, achtervolgde hem als een terrier een rat en brak krakend door dezelfde omheining. Maar de jager was achter de omheining zo hard hij kon naar de volgende opening gehold en daar doorheen teruggeglipt.
Nu stond hij klaar, het geweer weer aan de schouder en inmiddels had ook Simon Wolff zich hersteld. Maar N'dovu stormde over het open veld en verdween in het ondoordringbare laaghout, blijkbaar in de veronderstelling dat Harry Fisher daarin verdwenen moest zijn.
„Achter hem aan," zei de jager.
Hij ademde zwaar maar zag er verder niet naar uit dat de escapade hem uit zijn evenwicht had gebracht. Simon Wolff stond nog te trillen op zijn knieën. Zijn stem sloeg over.
„Wat was dat met je geweer?"
„De kogel moet klem zitten. Is me nog nooit gebeurd. Ik ga d'r nou niet aan prutsen."
Hij wisselde het dubbelloopsgeweer met een ander geweer dat zijn spoorzoeker voor hem had meegedragen en ging Simon Wolff voor, over de open strook tussen omheining en bosrand.
„Da's wel een grote knaap, Simon. Die tanden wegen zeker 100 pond elk." Hij keek even om en grijnsde. „Dat scheelde niet veel, hè?"
„Mozes," zei Wolff. „Ik dacht dat je er geweest was."
„Ik ook," zei Harry Fisher. „Als ik nou niet meteen achter hem aanga en hem grijp, durf ik nooit meer een olifant te jagen. Kom."

SLOT VOLGT

OLIVIER

HET LAATSTE SNUFJE OP HET GEBIED VAN DE AUTOMATISERING!
EEN EENVOUDIG DRUKKNOPJE, EEN EENVOUDIGE CHEQUE AAN TOONDER EN UW WELSLAGEN IS MIJN WELSLAGEN!
HET RESULTAAT: OPENGESPALKTE OREN EN VERBRIJZELDE KOOPKRACHT!

FASCINEREND. IK LEEN U MIJN OOR. WAARTOE DIENT DAT MET UITSTEEKSELS BEZAAIDE RECHTHOEKIGE PARALELLEPIPEDUM?
DIT IS HET ANTWOORD VAN DE TECHNIEK OP DE BETREURENSWAARDIGE OVERBODIGHEDEN VAN 'T LEVEN
IN EEN KOSTBARE, DOCH WERKZAME VORM GEGOTEN

HEEFT U WEL 'NS GETELD HOE VAAK EEN WILLEKEURIG IEMAND OP EEN DAG, AANGEKLAMPT DOOR HONDERDEN ANDEREN, ZICH GENOODZAAKT ZIET MET ONVERDRAAGLIJKE ZINSNEDEN ANTWOORD TE GEVEN, ZOALS "GOED EN U?", "ALS JE MAAR GEZOND BENT", "JA, D'R KON WEL 'NS 'N BUITJE KOMEN"

EEN DOLMAKEND VERLIES VAN ENERGIE, MIJN TOESTEL HEFT DAT OP. HET IS EEN AUTOMATISCH ANTWOORDAPPARAAT DAT ELKE GEMEENPLAATS IN UW PLAATS PAREERT MET BEHULP VAN EEN ELEKTRONISCH GEHEUGEN! PAF!
klak
A
B
C

IK HEB 'M INGESTELD OP "CORPULENTE BURGER." KOMAAN, ZEG 'NS IETS PLATVLOERS ..
HUH. DAT ZAL NIET GEMAKKELIJK ZIJN. WACHT... DE MENSEN LEVEN STEEDS LANGER!

DA'S BETER DAN ANDERSOM, SUKKEL!

HET HEEFT TWINTIG GEVATTE ANTWOORDEN VAN DEZELFDE INTENSITEIT VOOR IEDERE GEPROGRAMMEERDE SITUATIE! VAN DIT TOESTEL HEB JE NIET TERUG!
DAT IS DAN MHMH
HOP!

KAN JE LACHEN, BUURMAN! ZEG 'NS WAT ONNOZELS, ZOALS GEWOONLIJK 'T DOET ER NIET TOE WAT.
NEE

WAT NEE? JA! IK HEB 'M AL INGESTELD OP "VREUGDELOZE FRIK"! DIT IS EEN WETENSCHAPPELIJK EXPERIMENT!
IK DOE HET NIET. D'R ZIT IETS ACHTER
DAT VOEL IK
349A

BLUNDER

door GREG.

DAAR HEBBEN WE JOUW AANGEBOREN VAN-DEN-DOMME-HOUDERIJ WEER! NU KRIJG JE DE KANS OM MEE TE WERKEN AAN DE ZINSBEGOOCHELENDE VOORUITGANG, MAAR JIJ

PARDON, GENTLEMEN

GNA GNA GNA GNA

NU DRUK IK OP DE TOETS "VLIEGENIER, VAN PLAN OM EEN VASTGESTELD DOEL TE BEREIKEN" EN HET ANTWOORDAPPARAAT ZAL ZICH BELASTEN MET ONMIDDELLIJK COMMENTAAR

HOP

DE ONGELOVIGEN ZULLEN VERSTOMD STAAN'

SHLONK

GOED, DAN STEL IK 'M NU IN OP: "VOOR-ALTIJD-VERLOREN-DELINQUENT-KANDIDAAT-VOOR-'T-SCHAVOT'

BOE! DE SCHOFT!

VROEG RIJP, VROEG ROT!

DE STRAF IS EVENREDIG AAN DE ZONDE...

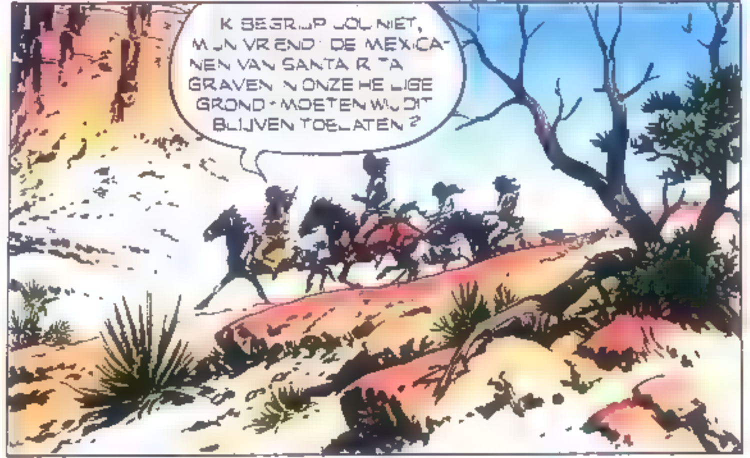
JE GELEEFD HEBT, JE STERVEN...

ALS HIJ NOG EVEN DOORGAAT ZEG IK NIETS MEER!

349 B.

MANGAS COLORADAS

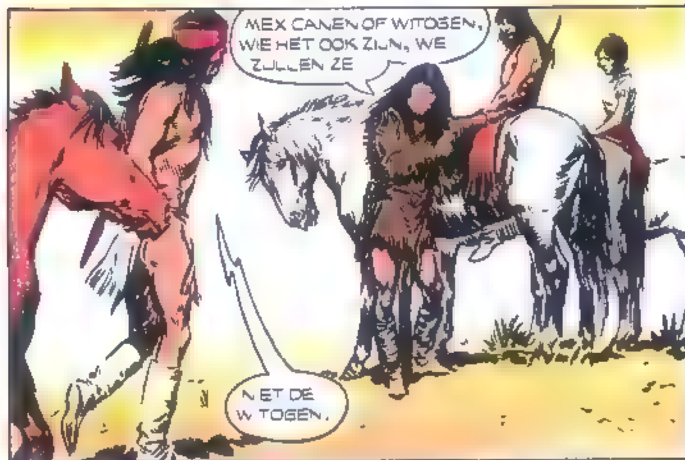

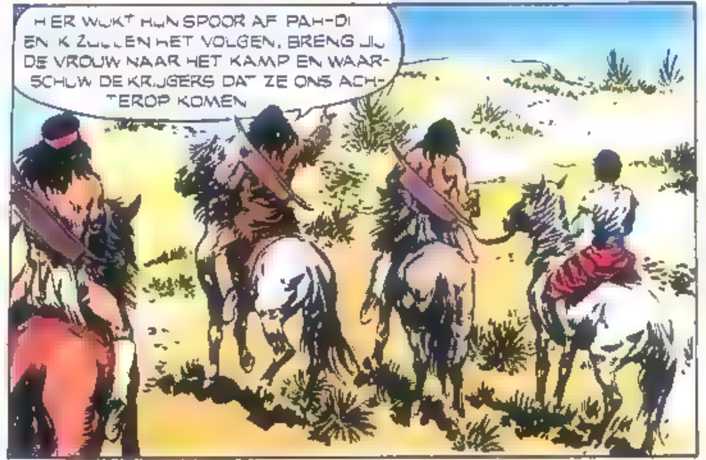

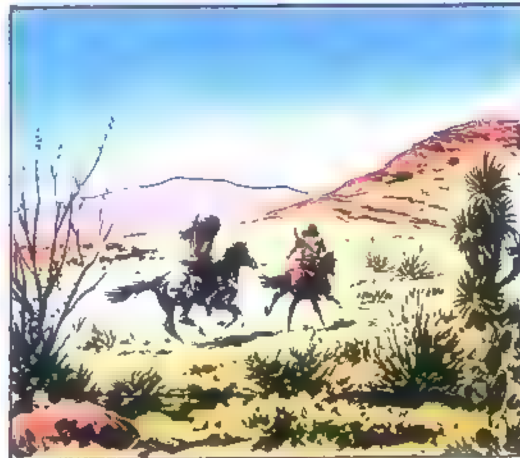

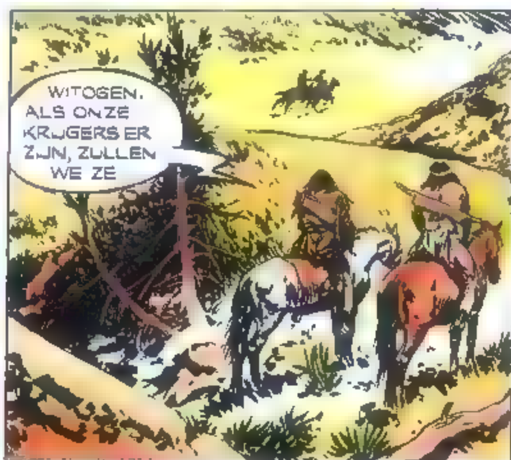

WOESTIJN VAN WRAAK

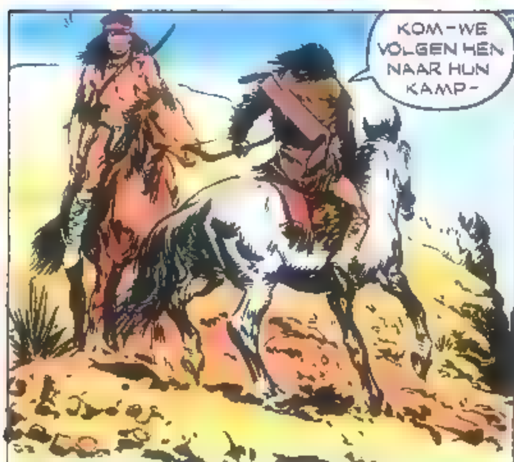
DOOR
HANS G. KRESSE
MET MEDEWERKING VAN
ANTON KUYTEN

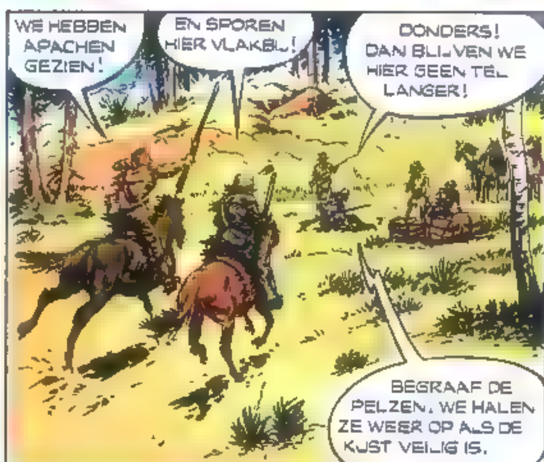
Nadat Pah-Di in een gevecht twee Apaches heeft verslagen, verlaat hij met Chiquita het kamp en sluit zich bij Cuchillo Negro aan.

WORDT VERVOLGD

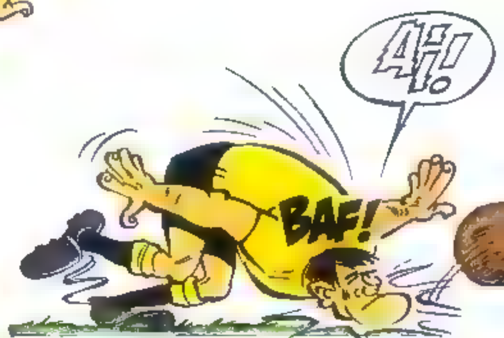
DE MACARONI'S

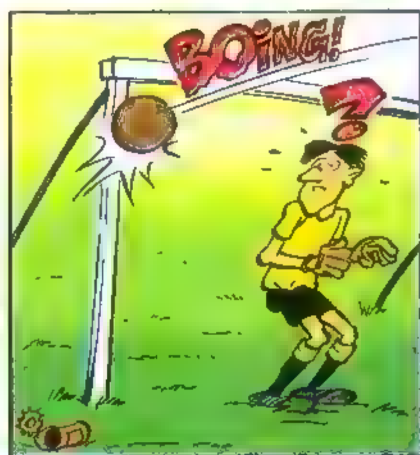

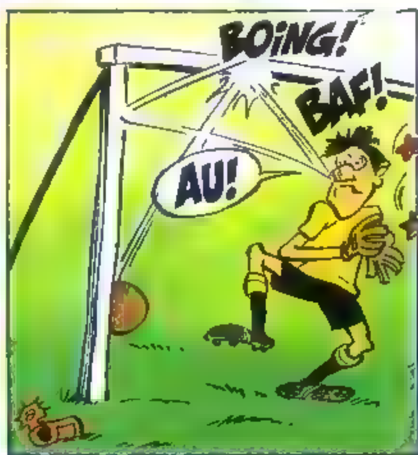

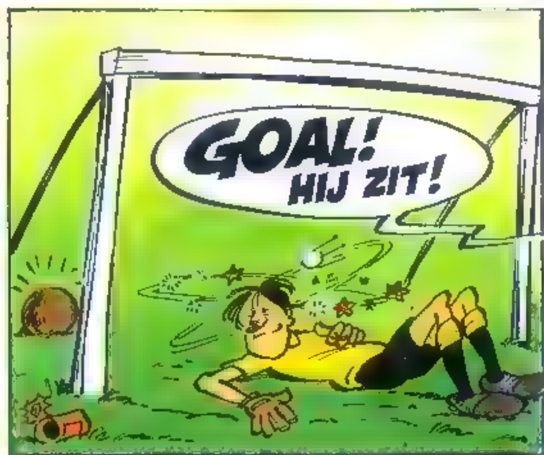

TEKST
DICK MATENA

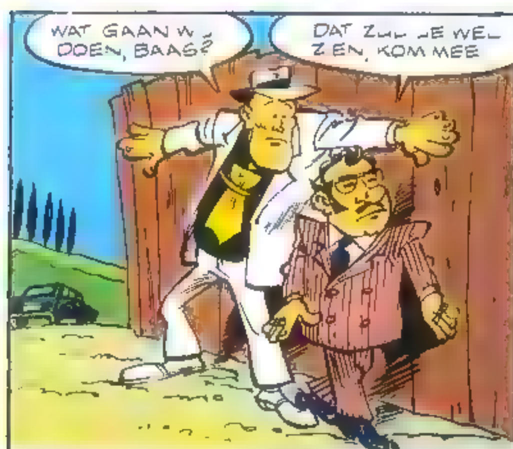
TEKENINGEN:
DINO ATTANASIO

CHANTAGE en VOETBAL

Macaroni denkt dat hij het voetbalteam van Perla makkelijk kan inmaken, maar Adriano en zijn mannen zijn druk gaan trainen. .

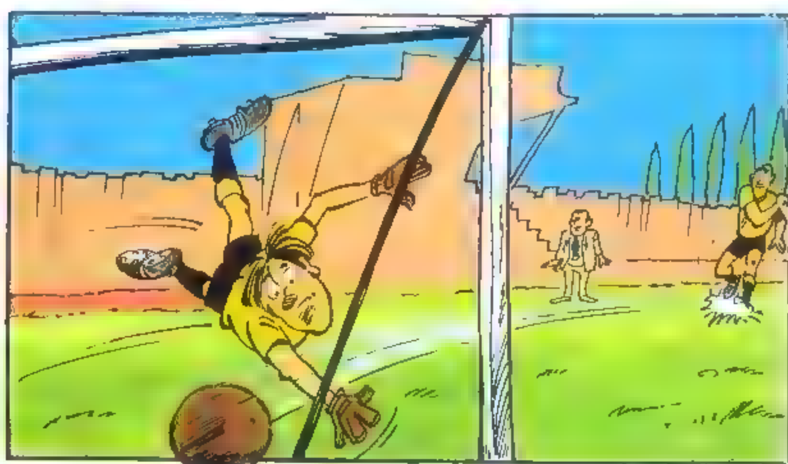

WORDT VERVOLGD

MICK TANGY

TEKST: CHARLIER
TEKENINGEN: JIJÉ
VERTALING: FRITS VAN DER HEIDE

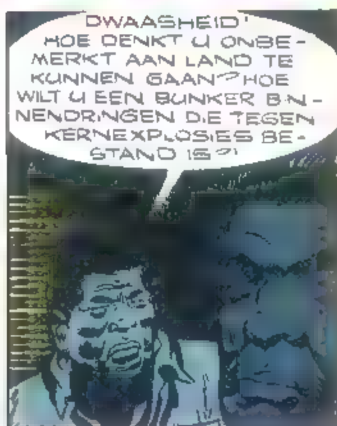

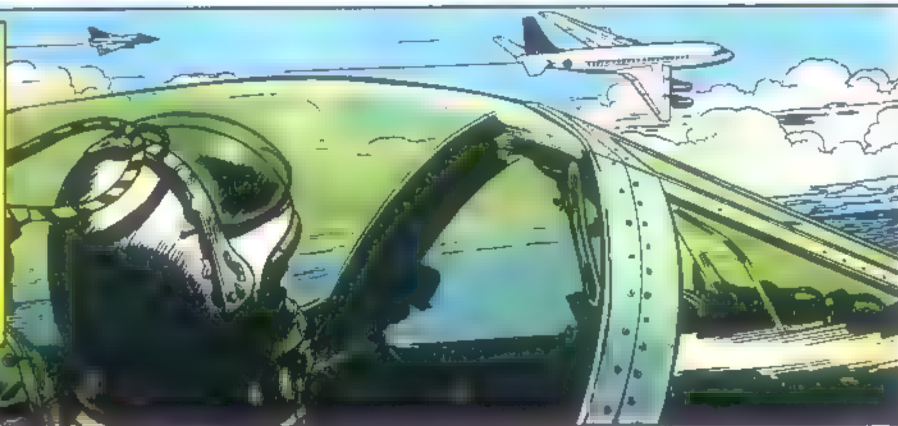

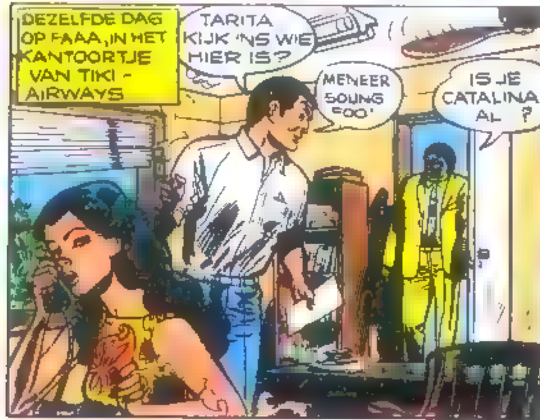

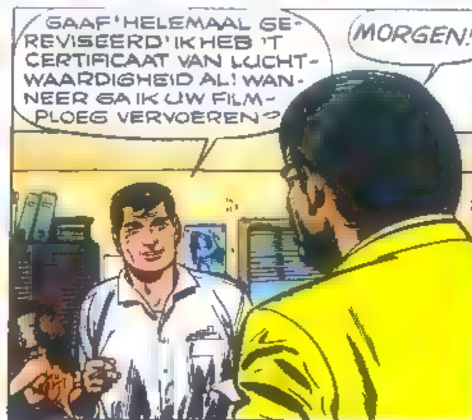

GEVAAR OP MURUROA

De Shogûn weet nu dat de Fransen hem om de tuin hebben geleid. Hij beseft dat hij onmiddellijk moet handelen en gaat naar Cassin

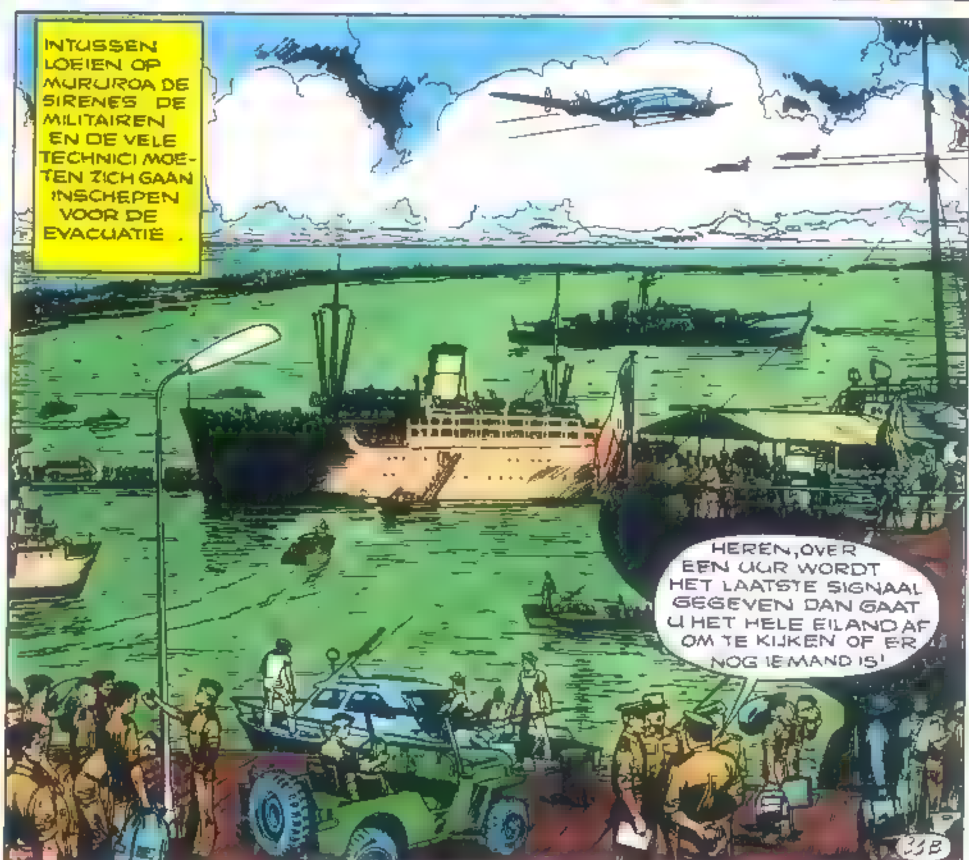

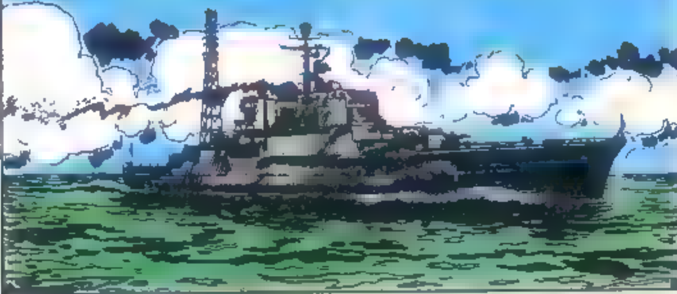

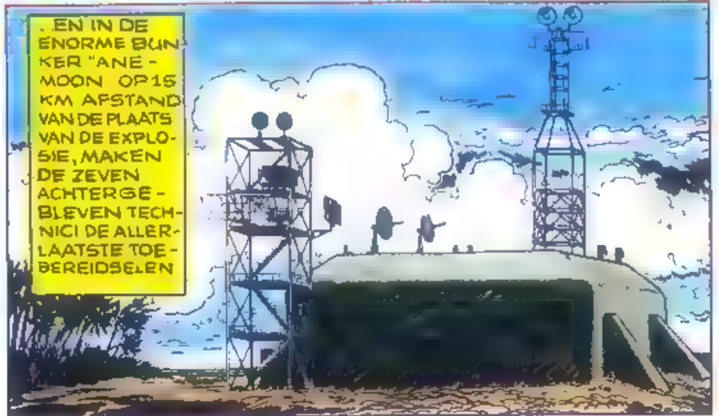

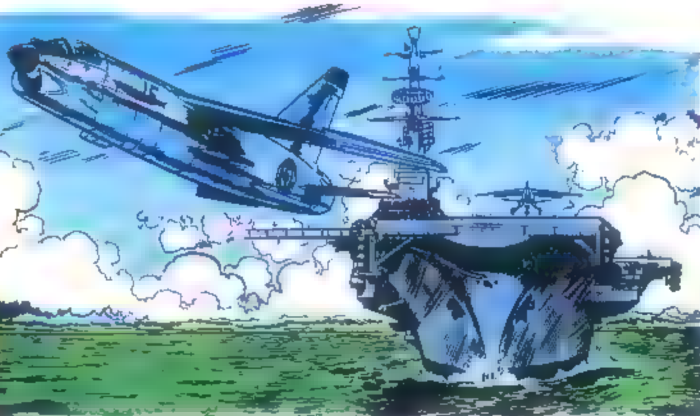

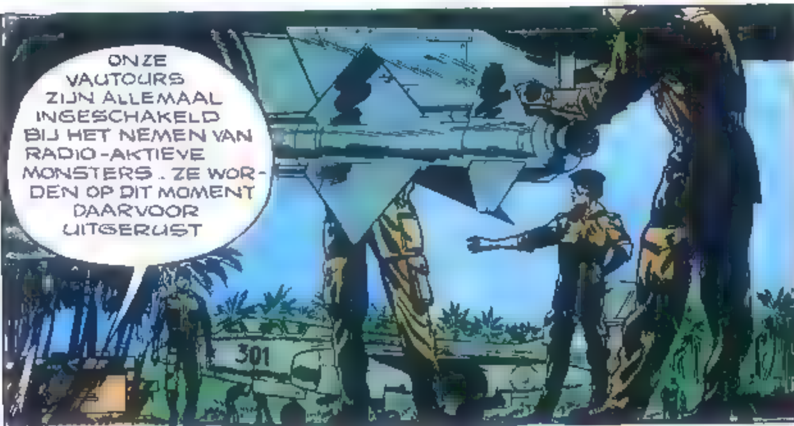
MICK TANGY
GEVAAR OP MURUROA

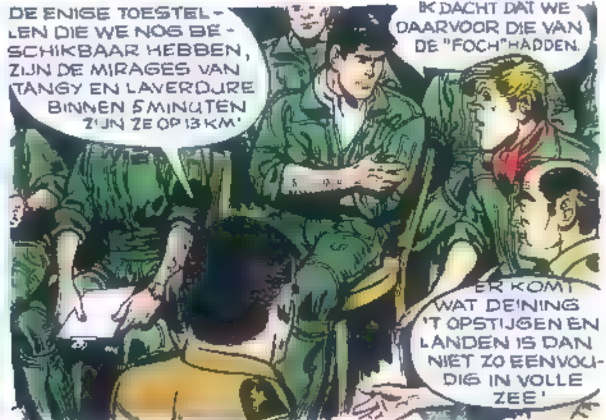

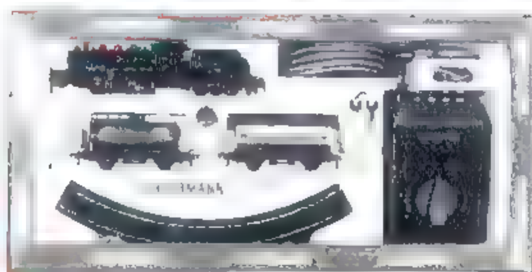

WORDT VERVOLGD

Wordt een Fleischmann spoorman!

78,- ▶

Dat is pas een echt spel. Tot in de kleinste bijzonderheden zijn de sporen een verkleinde kopie van „het grote spoor". Fleischmann spoor is volkomen veilig en sterk van bouw, het kan tegen een stootje. Als men klein wilt beginnen is er al een beginset van ƒ 49,80.

Werkelijk een pracht spoor met o.a Oldtimer locomotief - vrachtwagens - brouwerijwagens - gebogen rails - afsluitklemmen en trafo. Voor ƒ **78,-** is er een set als afgebeeld, met een echte locomotief (met licht). Een geweldig leuk Piccolo N spoortje, alles is een getrouwe kopie op schaal 1 : 160, voor ƒ 42.50.

Importeur: Otto Simon N.V. Almelo.

ROB PALLAND

DOOR HERMANN
EN GREG
VERTALING
JAN DE ROOIJ

DOE NIET ZO ZENUWACHTIG, MAN! ACH, STRAKS IN DE CEL KUN JE RUSTIG BIJKOMEN VAN ALLE VERMOEIENISSEN!
DAT ZOU JE WEL WILLEN, HÈ, OUWE! DENK NIET DAT JE MONKEY EN MIJ OP STANG KAN JAGEN. WE ZITTEN AL JAREN IN HET VAK!
VOLGENS MIJ KNIJP JE HEM ALS EEN OUWE DIEF! MAAR NU WAT ANDERS ...DIE WINKEL SCHIJNT NIET DIRECT NAAST DE DEUR TE ZIJN ...
TJA
NU JE HET ZEGT.. MONKEY BLIJFT WEL ERG LANG WEG ..ZOVEEL TIJD HEEFT-IE TOCH NIET NODIG OM
ZITTEN, DIKKE!
STIK!
DUS DAT WAS DE BEDOELING! JE DACHT DAT JE MEER KANS HAD ALS JE MET MIJ ALLEEN WAS ..
HA, DAAR HEB JE MONKEY WEER! AL JE MOEITE WAS VOOR NIKS!
LOOP NAAR DE DUIVEL!
KOM BINNEN, MONK! 'D'R VALT WAT TE LACHEN!
DAT MEEN JE NIET
ALLEMACHTIG! WAT KRIJGEN WE NOU!
HALLO, BRANDY! WE HEBBEN OP STRAAT IETS GEVONDEN WAT VAN JOU SCHIJNT TE ZIJN. HERKEN JE 'T NOG
EN AANGEZIEN WIJ DE EERLIJKHEID ZELVE ZIJN, BRENGEN WE ALLES TERUG, ZELFS DINGEN DIE NIET DE MOEITE WAARD ZIJN. .
PRECIES! MAAR STRAKS ZAL DAT MISBAKSEL NOG MOOI ZIJN VERGELEKEN BIJ JOU ..

28

AVONTUUR IN MANHATTAN

Jordan blijft de rol van zijn dubbelganger Gerdelsohn spelen. Rob is ondertussen op zoek naar de echte Gerdelsohn die ontvoerd is...

ZO GAUW GEEF IK ME NIET GEWONNEN!

PAS OP!

BANG

JE NAGELVIJLTJE, LEFTY! IK SCALPEER DIE KNAAP!

LAAT NOG WAT VOOR MIJ OVER!...

BLIJF VAN ME A

BRUCE MORROW, DE BAAS VAN DE COSMOS, HEB IK ALTIJD AL TE PAKKEN WILLEN NEMEN. VANDAAG IS HET ZOVER! DIRECT KRIJG JE DE MOOISTE AFSTRAFFING VAN DE EEUW TE ZIEN!

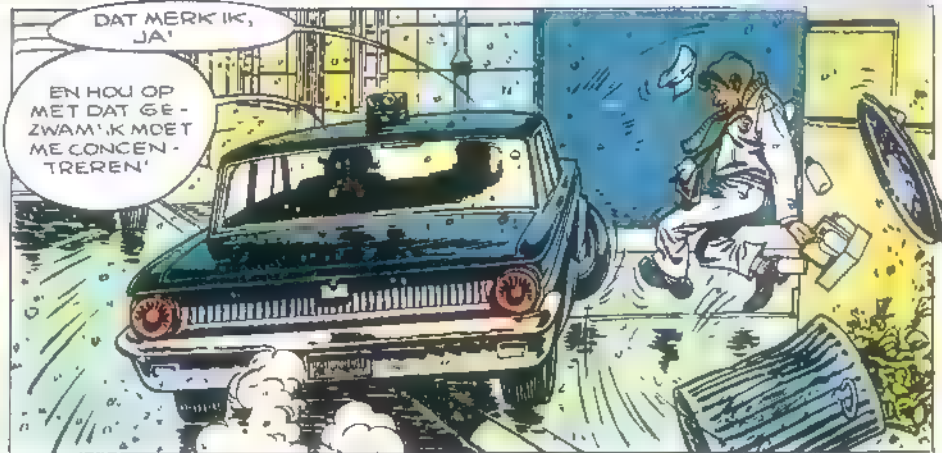
ROB PALLAND

AVONTUUR IN MANHATTAN

MAAR IS DAT CONTRACT DAN NIET VEEL BELANGRIJKER, MENEER GERDELSOHN?

JONGEN, JIJ KENT DIE MORROW NIET! HIJ HEEFT NOOIT DE AFGESPROKEN TIJD KUNNEN AFWACHTEN

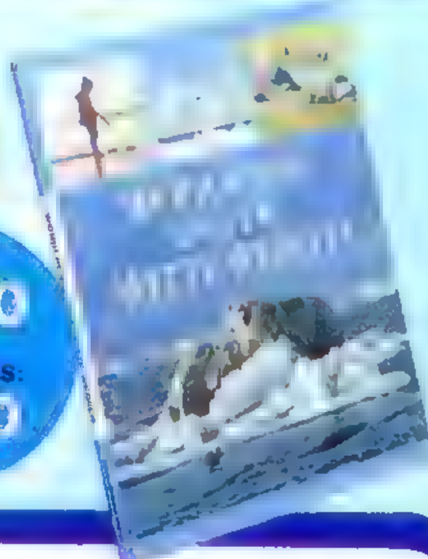

WORDT VERVOLGD

zin in een echte pool-expeditie?

PRIJS: 14,50
ABONNEES: 11,50

O.K. Dat kan. Zet je kraag maar op. Schuif je stoel lekker dicht bij de kachel en verdiep je in WONDEREN VAN DE WITTE WERELD - het nieuwe deel van de bekende Wonderserie dat volgende week verschijnt. Een boek vol interessante beschrijvingen en verhalen. Over de eskimo's, de typische pooldieren, de nog onverwacht grote poolflora, de bodemschatten, de walvisvaart. En met een heel hoofdstuk gewijd aan de vroegere poolexpedities. Die lang niet altijd zo prettig afliepen als jouw privé expeditie. Dat in het boek een heleboel prachtige foto's staan, had je natuurlijk al lang begrepen.

mono luxe uitgave
Voortaan zal er één uitvoering zijn van de wonderboeken. Deze combineert de royaliteit van de normale editie met de superieure kleurenreproduktie van de luxe uitgave.

Verkrijgbaar bij de wederverkoper en in boek- en tijdschrifthandel. Ook te bestellen per briefkaart: GP - Postbus 497, Amsterdam. *Vermeld duidelijk gewenste boektitel!*

PRIJS: 2,95
ABONNEES: 2,45

leuk voor onderweg!

Als je toch op expeditie gaat, neem dan de nieuwe PEPparade mee. Weet je zeker, dat het een machtig reisje wordt. Want ze staan er weer allemaal in: Lucky Luke, Blueberry, Michael Tangy, de Supermeerman en alle anderen. Natuurlijk vind je in deze nieuwe PEPparade ook weer een heleboel puzzels, grappen en kruiswoordraadsels!

TOM JONES

I DID NOT SEE IT
EN TOCH WERD HET 'N TOPHIT'
NEVER FALL IN LOV AGAIN
MA EN IK HEBBEN EEN HAAT/LIEFDE-VERHOUDING'

TOMMY IS THE BOY FOR ME!
KOM 'NS, OM TOM!
WIE TOM ZEGT, ZEGT NIKS MEER!

DELILAH
SEND ME THE PILLOW
HIJ IS EEN MONSTER ZONDER WAARDE!

HEY YOU LOVE!
IK NEEM NOOIT MEER LIFTERS MEE!

THE LONELY ONE
EN DAT ZAL WEL ZO BLIJVEN OOK!

TOM IS 'T EINDE!

MEIDEN! BAH! (BIS)
TOM JONES! BAH! (BIS)
TELEVISIE! BAH! (BIS)
PLATENMIJ! BAH! (BIS)
GELD! HOERA! (BIS)

What's new Pussycat?
EN IK DACHT TOCH ZEKER DAT HET EEN LAPJESKAT WAS!

LOVE ME TONIGHT
IN HET DONKER ZIJN ALLE KATTEN KATJES GRAUW, ZEI MIJN BUURMAN. MAAR DAT BEN IK NIET MET HEM EENS, HOOR

I'M COMING HOME TONIGHT
HET ZAL TIJD WORDEN. ER STAAT ALWEER 50.000 KILOMETER OP DE TELLER!

PURE NEW WOOL

DAAR GAAT WEER 'N OVERHEMD VAN 'N ONBEKEND MERK!

things i want to do
TOM JONES MET HET SNOERTJE VAN ZIJN MICROFOON WURGEN!

SAMENSTELLING: HENK ALBERS
TEKST: JAN VAN GELDEREN
LETTERTEKENEN: RICHARDS STUDIO
THAT OLD BLACK MAGIC

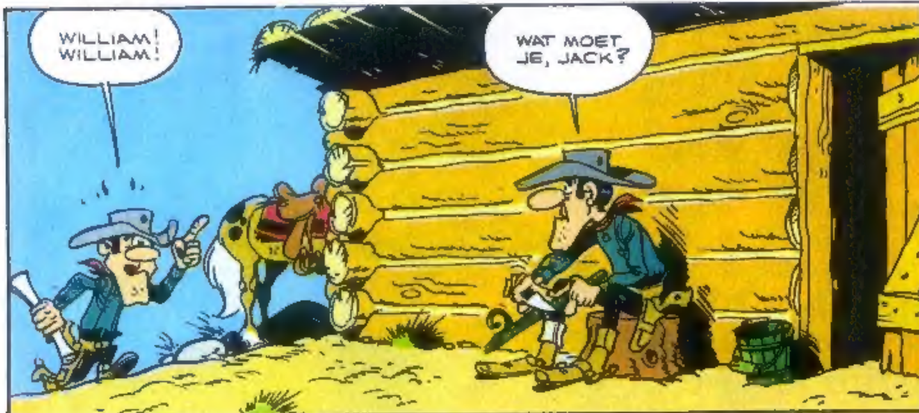
NO IRON
Tom Jones was here!

albers

LUCKY LUKE

TEKST
GOSCINNY
TEKENINGEN
MORRIS

Samen met de inwoners van Cactus Junction zet Luke een val op voor de Daltons. Hij organiseert een jaarmarkt voor moeders...

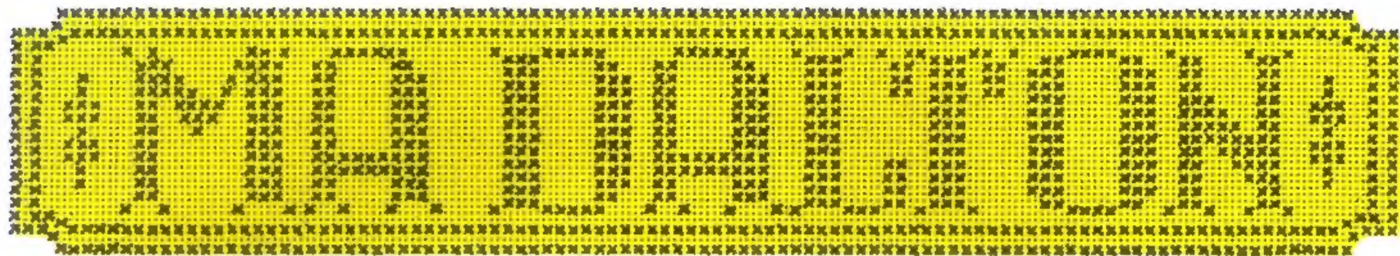

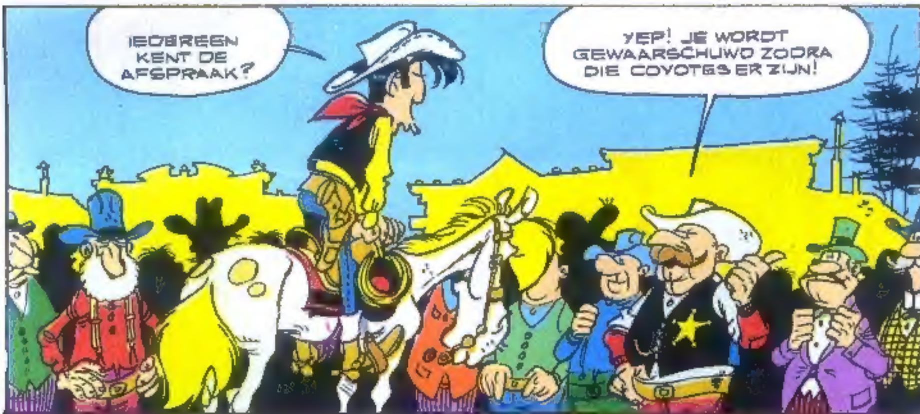

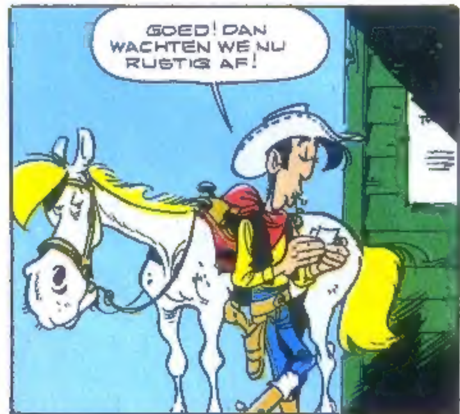

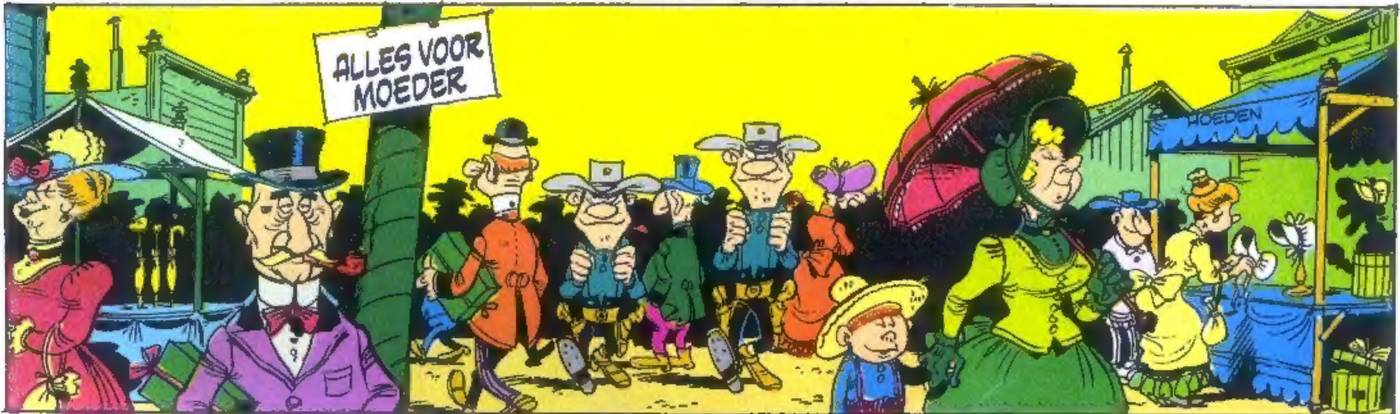

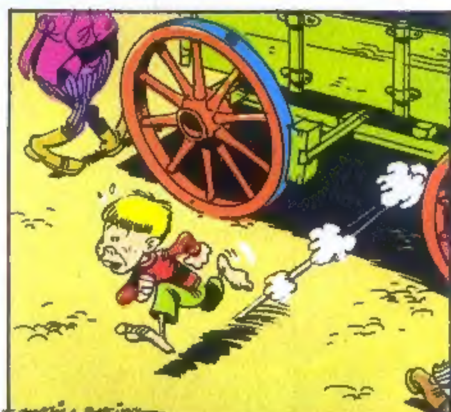

WORDT VERVOLGD

uitsluitend verkrijgbaar bij boekhandel
en speelgoedhandel

de nieuwe arendsoog

Arendsoog
Mexicaans avontuur
P. NOWEE

5.90

nr. 41